

Santa Eulàlia de Ronsana

Núm. 14

25 JULIOL 1975

a

25 JULIOL 1976

Anuari Local

SUMARI

	<u>Página</u>
Presentació	1
Parròquia...	2
Ayuntamiento...	4
Juzgado de Paz	9
Escuelas Nacionales	12
Agrupació Pares Alumnes	13
Els colors	14
La actualidad 50 años atrás	15
Hermandad de Labradores y Ganaderos	18
Perspectives telefòniques	21
Parque Local de Vehículos	21
Asociación de Cabezas de Familia...	22
Associació contra el Càncer	26
Dels Subnormals	27
Cruz Roja	28
La revista RONSANA	29
Festes de Primavera	30
Festa Major 1976...	32
Festa Major 1975...	34
Sección deportiva. Fútbol	36
Ciclismo	37
C. Natación Sta. Eulalia	39
Sociedad de Cazadores	42
Excursionisme	44
XII Concurs Provincial de Fotografia	47
Casal Parroquial	51
Teatre	56
Agrupació Folklòrica Sta. Eulàlia	58
Asociación «Mas Vendrell»	60
Asociación «La Primavera»	62
Sección Agrícola y Ganadera	63
Cases que tenen història: Can Falgà	65
Cada any un personatge: Joan Riera	70
Movimiento demográfico	73
Humor	17, 23, 46, 59 y 74

Presentació

Ja s'acosta la Festa Major i com cada any, des de ja en fa molts, no hem volgut deixar passar l'ocasió d'ofrir-vos aquest recull de treballs que anomenem ANUARI, doncs creiem que, mica a mica, ha passat a ser per la majoria de gent que vivim o d'alguna manera estem vinculats a Sta. Eulàlia, una cosa més de les que no poden faltar en aquestes diades.

És per això que l'ofeirem a tots vosaltres amb molta il·lusió, pensant que podrà servir-vos per a conèixer una miqueta més tots els actes, esdeveniments, treballs, etc., que s'han fet durant aquest darrer any en el nostre poble, i a la vegada desitjar-vos que passeu un bon estiu i una Festa Major molt agradable.

Fins l'any vinent si Déu vol.

La Corporació Municipal

P A R R Ò Q U I A

Cristians a Santa Eulàlia

Un any més de vida del poble de Santa Eulàlia de Ronçana: classes, danses, esports, festes, dols, litigis, esforços, reunions, treballs, convenis,...:

A l'Església res de tot això no li és estrany, ella assumeix tot l'home, tota la comunitat amb totes les seves clarors i foscors.

L'Església neix i creix amb els homes, però el seu naixement i el seu creixement no és avaluable amb estadístiques i xifres. Ens han acostumat tant al malabarisme de les quantitats per tal d'impressionar-nos que sovint oblidem que hi ha altres dimensions a la nostra vida, que a més del «quant» hi ha el «perquè» i el «com».

Escriure de l'Església, com a comunitat de fe, dins d'un anuari local i parlar només de fets i de números és una doble estafa al lector:

En primer lloc perquè l'Església no és una institució més dins del rengle d'institucions d'un poble, sinó que és una realitat que es fa viva dins d'un poble en tant que viu al cor d'alguns pobletans.

En segon lloc perquè aquesta realitat no es mesura per la quantitat sinó per la qualitat: És tant injust dir que el poble de Santa Eulàlia és molt cristiana perquè tothom ha estat batejat, com assegurar que l'Església creix a Santa Eulàlia perquè hi ha més infants apuntats a la catequesi que l'any passat; ja que aquestes dades, tot i que haurien de dir molt, avui ens diuen ben poc de la solidaritat que hi ha entre els santaeulaliencs enfront del mal o de qualsevol injustícia instituïda o clandestina, ens diuen ben poc de com són els judicis de valor dins de les famílies, si evangèlics o de societat de consum, ens diuen ben poc de com la vida dels santaeulaliencs és una resposta al Crist que passa o un anar passant per cristians...

No en parlem més de «pobles cristians»; ni referint-nos als Estats polítics amb exèrcits organitzats de cara enfora i dispositius de repressió de cara endins; ni referint-nos a les nostres poblacions, perquè, si és cert que l'església amb el campanar encara sol ser l'edifici més gran del poble, la grandesa dels cristians no ens ve per altre camí que per la identificació personal de cada cristian amb Crist, i en aquest camp és ben intranscendent que el servidor de la comunitat es digui Jaume, o Emili, o Pere, o Berenguera, com no en farem res de tenir una catequesi ben plena de criatures si no són els pares els primers a viure la fe i a fer-se personalment educadors de la dels seus fills.

No fan l'Església les parets ni els números, sinó la resposta dels homes a la convocatòria del Crist: Als rasos de la Salut de Pallerols, Crist-Eucaristia convoca els infants i catequistes de Santa Eulàlia, Lliçà, Bigues, L'Ametlla i La Garriga.

Ja he caigut en contradicció: després de reconèixer que Santa Eulàlia de Ronçana, com a tal, no és cristiana sinó que hi ha cristians a Santa Eulàlia, ara parlo dels problemes que només són dels cristians com si fosin de tots els santaeulaliencs: És la contradicció que comporta parlar de la fe des d'un anuari local que surt per la festa major amb guia comercial i tot.

Pere Farriol i Vinyes, prev.

DISSABTE, DIA 7

A les 11 : Missa a l'església parroquial en sufragi dels fidels difunts.

DIUMENGE, DIA 8

A les 12'30: Missa a l'església parroquial en commemoració de Santa Eulàlia.

Ajuntament

LA CORPORACIÓ MUNICIPAL

La Corporació Municipal està composta de la següent manera:

Batlle: Francesc Brustenga i Galceran

Tinent d'Alcalde: Francesc Gual i Solà

Consellers: Jaume Valls i Bassa

Josep Margenat i Sampera

Bartomeu Roura i Bassa

Josep Torrellas i Girbau

Jaume Dantí i Bassa

PERSONAL

Respecte al personal, des de l'edició de l'últim Anuari hi ha hagut canvi d'arquitecte municipal, fent ara les funcions el Sr. Joan Jordana Gisbert.

També i com a notícia molt recent, el Ministeri de la Governació, Direcció General d'Administració Local, ens ha comunicat la resolució presa respecte a l'expedient disciplinari que des de feia més d'un any estava tramitant-se del Sr. Secretari, en la qual decideixen donar-li el cese definitiu com a tal en el nostre poble.

POBLACIÓ

El resultat de la renovació del Padró Municipal d'Habitants amb referència a 31 de desembre de 1975, fou el següent:

Població de Fet:

1.042 homes
975 dones

Total 2.017 habitants

Població de Dret:

1.043 homes
975 dones

Total 2.018 habitants

La població de Dret es desglosa de la següent manera:

Veins caps de família	624
Veins no caps de família	652
Domiciliats	732

QUINTES

En l'allistament del present any, foren allistats els mossos següents:

1. Josep Bellavista i Dantí
2. Carles Bigordà i Torras
3. Joaquim Bonet i Sala
4. Antoni Casabon i Riera
5. Lluís Ciurans i Roura
6. Jaume Dantí i Girbau
7. Salvador Gimeno i Maspons
8. Josep M.ª Gual i Terradellas
9. Miquel Martí i Pañach
10. Esteve Maspons i Roca
11. Ramon Puigdomènech i Criado
12. Carles Rius i Daví
13. Marius Rodríguez de Lizana i Saña
14. Josep Uñó i Ciurans
15. Josep Viader i Safont

Panoràmica de l'Agrupació Escolar «Ronçana»

ECONOMIA

La liquidació de despeses i ingressos de l'exercici de 1975 donà el següent resultat:

Existència en caixa a 31 de desembre de 1975	115.600 ptes.
Crèdits pendents de cobrament a 31-12-75	7.800.377 »
	<hr/>
Obligacions pendents de pagament a 31-12-75	7.915.977 ptes.
	4.070.144 »
	<hr/>
Superàvit	3.845.833 ptes.

El pressupost ordinari de despeses i ingressos aprovat per l'Ajuntament per al present exercici puja a la quantitat de 14.559.590 ptes., quin montant resta fixat així:

ESTAT DE DESPESES

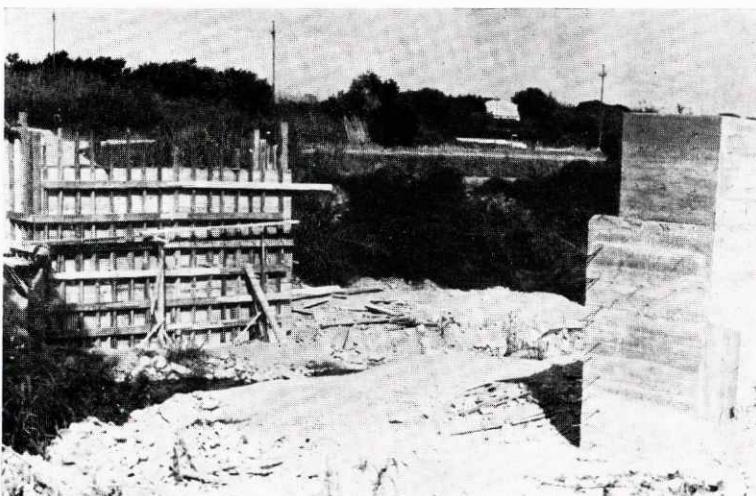
Capítol 1. ^{er}	Personal actiu	2.602.641 ptes.
» 2. ^{on}	Material i diversos	7.485.000 »
» 3. ^{er}	Classes passives	2.364 »
» 5. ^è	Subvencions i participacions en ingressos	507.517 »
» 6. ^è	Extraordinaris i de Capital	3.804.850 »
» 7. ^è	Reintegrables, indeterminats i imprevistos	157.218 »
		<hr/>
	Total	14.559.590 ptes.

ESTAT D'INGRESSOS

Capítol 1. ^{er}	Impostos directes	5.060.000 ptes.
» 2. ^{on}	Impostos indirectes	1.500.000 »
» 3. ^{er}	Taxa i altres ingressos	3.465.000 »
» 4. ^{rt}	Subvencions i participacions en ingressos	4.434.590 »
» 5. ^è	Ingressos patrimonials	10.000 »
» 7. ^è	Eventuals i imprevistos	90.000 »
		<hr/>
	Total	14.559.590 ptes.

Si hom es para a pensar de quina manera s'han estat fent les coses a nivell d'Ajuntament durant aquest darrer any, s'arriba a la conclusió que rares vegades, tant la Corporació com la gent que hi treballa, ha tingut tants d'en-trebancs per acomplir amb la seva tasca; motivant més d'un cop situacions molt tenses i realment desagradables, que han fet més difícil d'aconseguir els fins proposats.

No hi ha dubte, i d'això en som conscients, que l'Ajuntament no ha donat pas solució a tots els problemes que s'han presentat, però no ha sigut mai per a voler defugir-los, ni molt menys. També sabem que l'Ajuntament no representa pas totes les aspiracions de la gent, però d'això ¿a qui se'n ha de

El nou pont de Can Donat en construcció

fer responsable? En més d'una ocasió ens hem plantejat el per què estem dins l'Ajuntament; podem assegurar que uns d'una manera, els altres d'una altra, tots tenim la mateixa intenció: contribuir a que el poble arribi a tenir tot el que precisa a nivell social i econòmic. Ningú però, pretén amb aquest càrrec, treure'n un lucre personal i fins i tot econòmic, com s'ha pretès acusar més d'un cop.

Hi ha qui, amb la millor intenció, ha criticat les nostres decisions o actes. Això ens sembla molt bé, però amb el que no podem estar d'acord és amb aquelles persones que fent ús dels seus càrrecs o bé de les influències que poden tenir damunt la gent, han pretès perjudicar tota la tasca que, si hem de ser sincers, no és pas gens fàcil de dur a terme i, més vegades que menys, es fa realment esgotadora.

És clar, no podem des d'aquí enumerar totes i cadascuna de les coses que hem pretès fer o que s'han fet. Tampoc citar tots aquells casos que per intervenció indirecte d'algunes persones no s'han pogut aconseguir, però volem citar tot allò que ens sembla transcendent i que s'ha fet. I a la vegada volem demanar, a tots els qui viviu a Sta. Eulàlia, que intentessiu reflexionar una mica abans de fer manifestacions que la majoria de vegades han sigut falses. I tot per no conèixer prou bé la realitat, o bé per deixar-vos influir pel que diu aquest o l'altre. Ens agradarària que preguntessiu, si no sabeu prou bé una cosa, abans de fer declaracions que no són pas correctes.

En fi, no obstant totes les dificultats, alguna cosa profitosa sí que veiem que s'ha fet i en volem fer menció:

A nivell d'ensenyament, a principis de curs van inaugurar-se quatre aules, fent així possible l'ensenyament dels 8 cursos de E. G. B. per separat. Actual-

ment, com la cabuda per a tots els nens s'ha fet una mica petita, s'està estudiant la possibilitat de fer una nova aula pel curs vinent.

S'estan fent els tràmits perquè el proper curs tinguem assignats dos mestres més; no sabem encara cap resposta concreta.

Van fer-se reformes en les escoles de la Sagrera, a fi que fossin adequades al servei de parvulari que ara s'hi està fent.

Està ja començat el pont de Can Donat. Esperem que ben aviat pugui estar acabat.

S'ha comprat el terreny necessari per ampliar el cementiri municipal, doncs l'espai no era ja suficient.

Es va comprar un camió per al servei de manteniment d'enllumenat públic.

Ben aviat començaran les obres de construcció de la pista poliesportiva que va ser concedida per l'Excma. Diputació Provincial.

S'està fent el senyalament dels carrers en català.

Ja està fet el projecte del pont del Vado.

Motivat pels problemes i dificultats que van presentar-se degut a la nova llei sobre «El Régimen del Suelo y Ordenación Urbana», que feien impossible l'aprovació actualment, s'està fent la delimitació de la terra, d'acord amb el que estableix la mateixa Llei. Esperem que podrà exposar-se ben aviat al públic i ja aprovar-lo definitivament.

Ja s'ha aconseguit entrar en el Plà de Sant Jordi que la Diputació Provincial té establert per la construcció de carrers. Estan en tràmit els projectes del Camí del Rieral, Camí del Serrat i camí del Bonaire.

S'han tramitat algunes ajudes, que havien estat concedides anys enrera, del Servei de Cooperació Provincial de la Diputació.

A nivell pròpiament d'ensenyament, cultural i esportiu, podem dir que van contractar-se dues mestres per l'ensenyament del català a l'escola, va contribuir-se amb una aportació econòmica i a nivell de permisos amb les Festes de Primavera, es subvencionen tots els actes culturals que organitza l'Associació de Caps de Família, va fer-se una aportació econòmica per al manteniment de la Revista «Ronsana», es fa efectiu tot el déficit que resulta del parvulari municipal, es col·labora amb el C. N. Sta. Eulàlia i el C. D. Sta. Eulàlia, va fer-se una aportació per les millores del Casal, va collaborar-se en la prova de bicicletes «XIV Setmana Catalana» però no amb els imports que alguns deien, solament va ésser de 25.000 pessetes i rams de flors.

Les escoles del Rieral ja tenen nom propi, es diuen «Grup Escolar Ronçana».

Juzgado de Paz

Secretaría

La actividad judicial sigue el mismo ritmo ascendente que tomara hace algunos años. Son muchos los casos que pasan por este Juzgado, muchos los exhortos y cartas-órdenes que se resuelven y diligencian. Parece extraño como en estos últimos años la actividad haya ido aumentando progresivamente en la forma que lo ha hecho, ya sea por la vía civil como por la criminal. De todas maneras siempre se han resuelto dentro de plazo cuantas actuaciones ha sido necesario llevar a término, invirtiendo el tiempo que ha sido necesario, sin pararse a pensar en guardar el horario previsto ni incluso festividades; cualquier momento ha sido idóneo para realizar la obligada labor.

Actualmente, debido a la vacante producida por la renuncia y consiguiente ceso del Sr. Juez titular D. E. Torras, el Juzgado está a cargo del Sr. sustituto D. Jaime Dantí Sala. Se espera que dentro de poco sea publicada la oportuna convocatoria para cubrir la vacante producida.

En consecuencia los cargos judiciales locales quedan como sigue:

Juez de Paz titular: *vacante*

Juez de Paz sustituto: *D. Jaime Dantí Sala*

Fiscal de Paz, titular: *D. Antonio Viñeta Bonet*

Fiscal de Paz sustituto: *D. José Margenat Samperra*

Secretario titular: *D. Francisco de A. Serras Rodergas*

Agente Judicial: *D. Angel Ferrer Mangues*

Los días y horas de despacho en las oficinas judiciales, Registro Civil y Junta Municipal del Censo Electoral, son los siguientes:

Sr. Juez de Paz (previa petición), jueves de 18 a 20 horas.

Secretaría, jueves de 18 a 20 horas.

Agente Judicial: martes y jueves de 18 a 20 horas.

Registro Civil: martes y jueves de 18 a 20 horas.

En el caso de ser festivo se pasa al inmediato laborable siguiente.

Para casos de urgencia dirigirse al domicilio del Sr. Agente judicial, teléfono 404.

El Secretario

ADIOS Y GRACIAS

En el transcurso del desempeño de mi cargo de Juez de Paz en el Juzgado local, he procurado en todo momento obrar con la mayor rectitud, prudencia y serenidad, cosas fácilmente comprobables por el simple testimonio de quienes, por cualquier motivo, se han visto obligados a acudir ante mi presencia. Verdaderamente es difícil, en estos casos, complacer a cada uno según sus deseos, intereses y presunciones; siempre existe quién se considera perjudicado y estima culpable al Juez por no haber sabido comprender y valorar lo suficiente «su caso». A estas personas deseo encaminar esta pequeña parte de mi escrito; sé perfectamente que los triunfadores y los absueltos han aceptado con complacencia las resoluciones adoptadas.

Nuestro país es un estado de Derecho, regido por una determinada suma de Leyes y demás disposiciones, Decretos, Ordenes, etc., etc. Por ello es imposible dictar auto alguno o sentencia, que no esté basada en este vasto compendio legal, quedando imposibilitado completamente el Juez, de actuar bajo su opinión o estimación, sino todo lo contrario, cualquier auto o resolución debe ser producto de un detallado y minucioso estudio de los hechos, con examen detenido y concreto de las pruebas aportadas, luego dirigido y encauzado según las Leyes de Enjuiciamiento Civil y Criminal, hasta llegar a la resolución típica y penada por los respectivos Códigos. El Juez no es la causa sino el medio para encaminar y resolver el asunto o caso planteado, de conformidad con las disposiciones dimanantes de todo estado de Derecho.

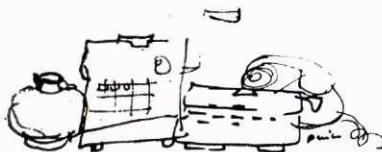
A todos a quienes las leyes han favorecido con el otorgamiento de la razón o absolución, a los que directa o indirectamente se han visto encartados, procesados o penados, y a cuantos, por cualquier causa, se han visto inmersos dentro de la actividad judicial, cúmpleme darles las gracias por su ayuda, sin la cual mi labor hubiese sido bastante más complicada y difícil. Debo confesar que me gustaría haber seguido en el desempeño del cargo, pero otras actividades me lo impiden y aconsejan. Hay que tener presente que los casi 17 años que he ejercido el cargo, son muchos para, de un día a otro, olvidarlo todo y marginarlo; para mí es imposible, y creo que cualquier persona que ejerza un cargo o una actividad durante tanto tiempo, ha de tener una cierta sensación de vacío en el momento de su cese. Pero las circunstancias obligan y al amparo de las disposiciones legales, las mismas a que antes me referí, hoy debo alejarme; tal vez mañana, un día no lejano, vuelva a mi lugar para seguir prestando un servicio al pueblo que me vio nacer —a este pueblo que tanto quiero— y que deseo ver situado en el más alto puesto dentro de cualquier condición y faceta.

Finalmente deseo dar públicamente las gracias, a cuantos me han ofrecido y dado su ayuda, a todas las autoridades judiciales que simultáneamente han ejercido cargos durante mi situación activa; a las autoridades municipales en idénticas fechas, a los Sres. Secretarios, D. Basilio Escobedo (e. p. d.) y a D. M. Rodríguez de Lizana, que desde sus puestos en el Ayuntamiento, simultaneaban la secretaría judicial; a todos los Agentes judiciales, a la Guardia Civil y a la Policía Municipal. Y finalmente quiero dejar constancia del primer Secretario titular que ha tenido nuestro pueblo, gracias a quien, con su callada labor, su competencia profesional y sus dotes de organización, hoy Santa Eulalia de Ronsana, bajo mi iniciativa propia, es uno de los contados municipios, dentro de su censo, que dispone de local-sede del Juzgado, corriendo a cargo del Ministerio de Justicia los gastos de arrendamiento y contribuyendo con 12.000 ptas. el Ayuntamiento.

Podría extenderme mucho en mencionar logros y comentar casos vividos, la mayoría de ellos están en el ánimo de cada lector, pero creo que he dicho lo más importante; lo que más deseaba patentizar a todos mis amigos y vecinos y por ello me voy a limitar a cerrar este pequeño y mal hilvanado escrito, debido a mis pocas dotes literarias, diciendo a todos: ADIOS Y GRACIAS.

Afectuosamente,

*Enrique Torras Gubern,
Ex-Juez de Paz*

Escuelas Nacionales

La marcha ascendente se ha iniciado y no hay curso que no experimente nuevos cambios para el perfeccionamiento de la docencia local.

En este curso 1975-76 se inauguró el nuevo edificio, con cuatro aulas, para dedicarlo a la segunda etapa de E.G.B. También se ha ampliado el patio de recreo de los escolares, disponiendo de una pista para realizar competiciones deportivas.

El equipo docente ha estado constituido por ocho profesores, pudiéndose impartir los ocho niveles de E.G.B. en régimen independiente.

Por este motivo ha funcionado como Colegio Nacional, siendo a la vez centro receptor de los colegios de Llissá de Munt i Llissá de Vall.

En cuanto a los alumnos, nuestro centro posee una matrícula de 300 discípulos en régimen mixto, de los cuales 40 se desplazan diariamente de Bigas, realizando los cuatro viajes con el transporte escolar. A la asistencia de estos niños de Bigas debemos el que se puedan impartir los ocho niveles con su propio profesor, por no ser suficiente la matrícula local.

Para el próximo curso se está tramitando el nombramiento de más profesorado, así como la creación de un Parvulario estatal y de educación especial. Agradecemos a todos los que de alguna forma han colaborado en los distintos trámites.

En este curso ha cesado, dentro del cuadro de profesores, doña Eloísa Pisónero García, maestra del segundo nivel, que por concurso de traslado ha obtenido una plaza más cerca de su domicilio. Desplazarse diariamente representa una dificultad.

Por lo tanto nos encontraremos en septiembre con la contrariedad del nombramiento de nuevos profesores. Suponemos que dado el interés de las autoridades locales se realizarán las diligencias oportunas para que se cubra la plantilla, aunque en realidad no depende de unas determinadas personas, sino de la burocracia en general.

En este curso han terminado sus estudios cuarenta alumnos, de los cuales veinticuatro han obtenido el Título de Graduado Escolar.

Desde hace tres cursos el Centro tiene la satisfacción de contar con la colaboración de una Comisión Gestora de Padres. Sería deseo común de que todos los padres de alumnos se interesaran por ella y con la colaboración de todos extender la obra cultural que tiene encomendada la Escuela.

Dentro de las actividades deportivas, el equipo escolar ha ganado dos copas, por sus méritos. Estamos muy satisfechos con ellos ya que llegar al final requiere sacrificio y constancia.

También se participó en concursos literarios a nivel Comarcal. El Colegio cuenta a sus alumnos entre los finalistas, obteniendo también algún premio.

Finalmente agradecemos a los padres que, según normas del Centro, siguen de cerca el rendimiento de sus hijos, entrevistándose con los profesores. Ello sirve de estímulo para sus hijos y así el profesorado con la colaboración de los padres puede llevar a mejor término la obra educativa que tiene encomendada. Muchas gracias.

El Consejo Escolar

Agrupació Pares d'Alumnes

Aquesta Agrupació, que s'anomena A.P.A., es va formar l'any 1973 al nostre poble, fruit d'una reunió que en el Casal es va fer, per cert molt animada, amb tots els mestres, pares d'alumnes i representants de l'Ajuntament.

Els qui varen aportar la idea foren els mestres, perquè segons ells, pot influir força en el bon funcionament de les escoles.

Bé, doncs, a partir de llavors l'A.P.A. actua en nom de «Comissió Gestora de Pares d'Alumnes». La legalització dels estatuts de l'Agrupació, encara no és un fet, fa pocs dies que a petició del Govern Civil, vàrem renovar els documents i pensem que aviat estarán en regla.

Com és molt natural, una de les condicions per a formar part de l'A.P.A. és tenir algun fill que sigui alumne de l'escola.

Per aquest motiu, l'A.P.A. s'ha anat renovant. Actualment som vuit o nou pares i quatre mares, ens reunim una vegada al mes i sempre que per algun motiu sigui convenient. Som conscients que no fem grans coses, encara que tot i així, dóna força feina.

Però també pensem que les nostres possibilitats reals són ben poques. Analitzant-les una mica deduïm que:

- 1.er Caldria dedicar-hi molt temps, del que cap de nosaltres disposem.
- 2.^{on} Pensem que ens cansaríem en quatre dies i potser deixaríem l'A.P.A. amb poques possibilitats de continuar.
- 3.er No estem ben segurs si milloraríem el funcionament de les escoles o potser fóra al revés.

Davant d'aquests interrogants, el que fem és l'indispensable, que ja és molt, i quan sorgeix algun problema, procurem resoldre'l tan bé com sabem.

Quant a l'ensenyament, sembla que el fet que el nombre d'alumnes per aula sigui excessiu i que alguns alumnes de la segona etapa que aquest curs varen començar no estaven prou ben preparats, ha representat un fre per les aspiracions dels mestres. Tot i així, l'opinió general és que el curs que ara ha acabat és de signes ben positius.

El fet de tenir vuit aules graduades, i que alguns mestres es puguin repartir les assignatures hi deu haver ajudat, però també es veu clar que els mestres hi han posat el coll.

També és molt positiu que hagim tingut a l'escola dues senyoretes que ensenyin el català, perquè ja es poden palpar els bons fruits quan els nostres fills ens poden ajudar a millorar l'escriptura o el parlar en català.

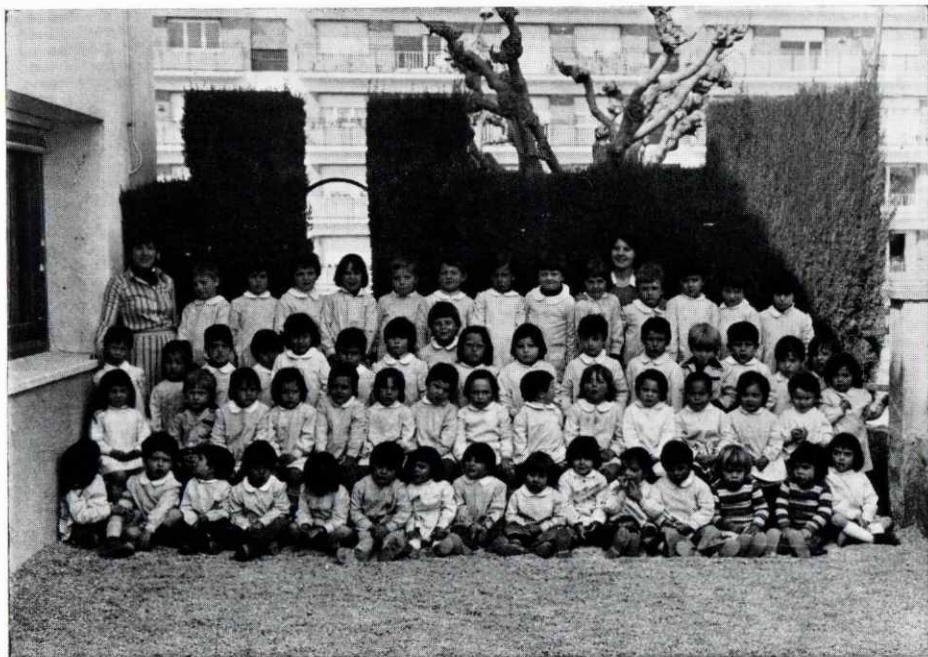
El seguro escolar també ha fet un bon servei, apart de tranquil·litzar als mestres de la seva responsabilitat. Hi han hagut molts alumnes que s'han accidentat, encara que, gràcies a Déu, sempre de poca importància.

Per part de l'Ajuntament, ens sembla que proporcionalment seria difícil trobar un altre municipi que, en tan pocs anys, hagués invertit tants diners en coses d'escolaritat.

El que en un futur molt pròxim ens preocupa de debò és que l'agrupació escolar al primer any ja s'ha quedat petita, com hem dit abans, i per tant el pròxim curs ja no hi cabran tots els alumnes. Seria convenient pensar en la prioritat del nostre municipi.

Per últim, demanem a tots els pares que tinguin fills a l'escola i sentin interès per formar part de l'A.P.A., que sàpiguen que hi tenen un lloc per a ells, o almenys que si coneixen alguna qüestió d'anomalia referent a escoles, ens en facin sabedors.

A. P. A.

Alumnes del Parvulari Santa Eulàlia

Els colors

Grocs vius, blaus, verds, vermellos i liles.

Els ulls joves de l'infant fa poc que han començat a veure les coses i es miren tot allò que més color té. Es important que la vida del nen estigui plena de colors. Mitjançant el color aprenen més aviat el nom de les coses.

Sabran de seguida que el sol és groc, i així el pinten en el seu primer dibuix.

El nen se sent feliç davant d'un paper i amb uns colors per a pintar.

La seva imaginació trenca tot tipus de normes i, és més, es queda sorprès del seu «art», degut a l'estridència obtinguda. Cal que facin servir una matèria que ompli ben aviat el paper, sense seguir cap dibuix previ en especial. D'aquesta manera, el fi del treball tindrà més harmonia i s'iniciarán en la plasticitat del conjunt.

M.ª Dolors Barbany
(Parvulari Santa Eulàlia)

La actualidad de 50 años atrás

A continuación se transcriben algunos de los párrafos más interesantes que constan escritos en el libro de actas n.º 18, correspondientes a las sesiones celebradas por el Ayuntamiento en el año 1926.

En el año 1926 el Ayuntamiento estaba formado por los siguientes señores:

Alcalde: D. Jaime Dantí. - Concejales: D. Claudio Rosas, D. José Viñeta, D. José Bonet, D. Martín Montol, D. Jacinto Maspons, D. José Roura y D. Ginés Barnils.

SESION DEL DIA 7 de febrero de 1926. — «Siendo la hora de las diez, y previa la oportuna convocatoria circulada al efecto, se reunieron en sesión extraordinaria, en la sala de actos de esta Casa Consistorial, los Sres. concejales, cuyos nombres se expresa, bajo la presidencia del Sr. Alcalde D. Jaime Dantí, al objeto de resolver el concurso anunciado, para la provisión del cargo de Secretario en propiedad de este Ayuntamiento. «Acto seguido el infrascrito Secretario interino, de orden de la Presidencia, dio lectura de los extractos de los documentos de los concursantes , a los artículos 231 al 233 del Estatuto Municipal, y a los 20 al 36 del Reglamento de Secretarios, y demás disposiciones referentes al caso». - Terminada la lectura de lo anterior, procedióse nuevamente a un examen detenido de la documentación de los concursantes, y después de amplia deliberación y previa la votación nominal correspondiente, tomóse por unanimidad de los Sres. asistentes que constituyen la totalidad del número legal de concejales, el siguiente acuerdo. «Vistas las condiciones que concurren en el concursante D. Juan Capell Giró, el cual forma parte del Cuerpo de Secretarios de Ayuntamiento, como comprendido en el caso primero del artículo veinte del Reglamento, por lo que se halla en condiciones legales para optar a la Secretaría de este Ayuntamiento, y teniendo en cuenta las inmejorables referencias que tiene la Corporación Municipal de la actuación del Sr. Capell, en aquellos Ayuntamientos en que prestó anteriormente sus servicios y la competencia y celo demostrado en el desempeño del cargo de Secretario interino de este Ayuntamiento que viene ejerciendo: Esta Corporación Municipal Plena, acuerda nombrar a D. Juan Capell Giró, Secretario en propiedad de este Ayuntamiento, con las obligaciones y derechos inherentes a dicho cargo, y con el sueldo anual de tres mil seiscientas pesetas».

Seguidamente y en cumplimiento de lo dispuesto en la R. O. de 27 de octubre último, se procedió a determinar el orden de preferencia entre los demás concurrentes, acordándose por unanimidad establecer dicho orden en la siguiente forma:

1.º D. Pedro Doria Biosca. 2.º D. José Boixareu Porta. 3.º D. Matías Mollart Dorin. 4.º D. Jaime Bosch Barrera. 5.º D. Emilio Cerdá Vallcorba. 6.º D. Pedro Barot Serra. 7.º D. José Ambrós Palomo. 8.º D. Fernando

Clutaro Gras. 9.º D. Joaquín Martell Traité. 10.º D. Juan Magriñá Solé. 11.º D. Eugenio Patau Torre. 12.º D. Victoriano García Valero. 13.º D. Cayetano Nieto Castilla, 14.º D. Antonio Pardo Juma. 15.º D. Demetrio Moreno Colmenares. 16.º D. Manuel Guardia Olmos. 17.º D. Fabián de Plasencia y Mata. 18.º D. Feliciano Baratech Alfaro. 19.º D. Zacarías Paredes Caballero. 20.º D. Samuel Bono Casanova. 21.º D. Enrique Tortes Sancho. 22.º D. Miguel Moya Mena. 23.º D. Abraham García Tebar. 24.º D. Celso Gascón Barea. 25.º D. José Palomera Ruiz. 26.º D. Ambrosio Casado Izquierdo y 27.º D. Joaquín Rión Serés.

No habiendo más asuntos a tratar, el Sr. Presidente levantó la sesión a las doce horas, de lo que se extiende la presente acta, que firman los Sres. concurrentes, de que yo el Secretario-interino, certifico.»

SESION DEL DIA 18 de abril de 1926

«La presidencia expone que varios vecinos han pedido el ensanchamiento del camino de Can Casas y la construcción de un puente en el torrente que lo atraviesa. Cree que sería muy conveniente atenderles y máxime prometiendo que ayudarán con prestación personal. Visto lo expuesto por la Presidencia y en vista de la necesidad de tales obras, el Ayuntamiento, por unanimidad acuerda se proceda cuanto antes al ensanchamiento del referido camino y construcción del puente sobre el torrente».

SESION DEL DIA 13 de junio de 1926

«Seguidamente la Presidencia expone que se halla sobre la mesa el presupuesto municipal ordinario para el ejercicio de 1926-27 al objeto de discutirlo y en su caso aprobarlo, ya que fue aprobado por la Comisión Permanente y expuesto al público por el término que previene el Estatuto Municipal, sin que contra el mismo se haya formulado reclamación ni observación alguna.

Examinados detenidamente cada uno de los artículos y relaciones que comprende dicho presupuesto, tanto de ingresos como de gastos y encontrándolos en su totalidad conformes con los servicios que vienen a cargo de la Corporación Municipal, así como en los recursos de la localidad que se establecen para atender a aquellos, se acuerda por unanimidad prestarle aprobación, quedando en su consecuencia fijado el total de ingresos en «veinticuatro mil seiscientas veinte pesetas», y en igual cantidad los gastos, resultando por consiguiente nivelado dicho presupuesto».

SESION DEL DIA 27 de junio

«Dada cuenta del expediente sobre nombramiento de médico titular de esta población, a cuyo concurso se ha acudido el médico D. Pedro Bonet Serrat, y teniendo en cuenta que dicho señor reúne las condiciones necesarias para el ejercicio de dicho cargo y que ha acompañado a su instancia todos los documentos que se interesaban en el anuncio de concurso, el Ayuntamiento por unanimidad acuerda nombrar a dicho Sr. Pedro Bonet Serrat, médico titular de esta población con el sueldo presupuestado de cuatrocientas pesetas anuales».

SESION DEL DIA 7 de noviembre

«Abierta la sesión a dicha hora el Sr. Presidente expuso que el objeto de la reunión, cual se consigna en la convocatoria, era el de dar cuenta al Ayuntamiento de una instancia que con fecha veintidós de octubre último dirige al mismo el Secretario de orden de la presidencia la instancia referida, en la que se solicita la permuta de esta Secretaría con la de San Feliu de Codinas, de esta provincia, en la que consta ya el conforme del Secretario del Ayuntamiento de dicha población, D. José Viader Brugada.

Visto el contenido de dicha instancia y lo prevenido en el artículo veintiuno del Reglamento de Secretarios de Ayuntamiento de veintitrés de agosto de mil novecientos veinticuatro, y teniendo en cuenta que el presente caso se halla absolutamente comprendido en dicha disposición, puesto que ambos Secretarios son de la misma categoría y clase:

El Ayuntamiento, por unanimidad acuerda consentir dicha permuta, mediante la continuidad de los haberes consignados en presupuesto a los interesados, al Ayuntamiento de San Feliu de Codinas, a la Dirección General de Administración y a los Sres. Gobernador Civil y Delegado Gubernativo, a los efectos procedentes.»

SESION DEL DIA 23 de diciembre

«Reunido el pleno del Ayuntamiento en sesión pública extraordinaria con asistencia de los Sres. Concejales y bajo la presidencia del Sr. Alcalde D. Jaime Dantí, se abrió la sesión manifestando la presidencia que su objeto era como ya se expresaba la convocatoria, examinar el expediente de subasta para la construcción de la nueva Casa Consistorial y habitación para el Secretario y en su caso proceder al anuncio de subasta.

Visto el expresado expediente de subasta, con el plano, pliego de condiciones y presupuesto para la construcción de la nueva Casa Consistorial y habitación para el Secretario cuyos documentos han estado expuestos al público por el término de ocho días, previo edicto fijado en los sitios de costumbre de esta localidad con inserción de un ejemplar en el Boletín Oficial de la provincia n.º 297, de fecha 13 del actual, sin que contra los mismos se haya formulado reclamación alguna, se acordó anunciar en pública subasta, que se adjudicará al mejor postor la construcción de la referida casa Consistorial.

«Cuya subasta tendrá efecto en esta casa Consistorial, y los que tomen parte en ella, deberán sujetarse al pliego de condiciones que sirve de base para la misma, presentar un escrito con anterioridad a la subasta, expresando el precio porque ofrece ejecutar la obra, y depositar en la Depositaría Municipal la cantidad consignada en el pliego de condiciones, como garantía antes de la subasta, sin cuya condición no será admitida ninguna postura».

José Casanovas

Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos

Y COMISION LOCAL DE LA MUTUALIDAD AGRARIA

En el plan electoral correspondiente al pasado mes de julio de 1975, fueron elegidos para ostentar los cargos Sindicales de dicha Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos de cada unión, los siguientes:

Forman parte del Comité ejecutivo de la Hermandad.

Unión de empresarios

Luis Bonet Ciurans
Francisco Brustenga Galcerán
Jaime Ciurans Rodés
Juan Prim Puigdoménech
Bartolomé Roura Bassa
José Valls Barnils

Unión de trabajadores y técnicos

Jacinto Agramunt Andreu
Bartolomé Bassa Gubern
Federico Dasquens Batlló
José Moret Garví
Tomás Tura Espel
José Solé Poma

Quedan proclamados para la unión de empresarios, Presidente: Juan Prim Puigdoménech; Vicepresidente: Francisco Brustenga Galcerán, y para la unión de trabajadores y técnicos, Presidente: Tomás Tura Espel; Vicepresidente: Jacinto Agramunt Andreu; Secretario: Enrique Durán Barbany; Delegado Sindical: Jaime Maspons Barbany.

Resumen de cheques emitidos por esta Comisión Local de la Mutualidad Agraria, correspondiente al período de julio 1975 a junio 1976.

Con un total de 72 Pensionistas de vejez, viudedad e invalidez, figuran en las nóminas de pagos 3.487.245 pesetas y de atrasos de dichos Pensionistas se han recibido por mediación de Giro Postal a través del Instituto Nacional de Previsión, 450.000 pesetas aproximadamente. Las nóminas de pagos recibidos este año, desde julio 1976 a junio 1977, debido al aumento de las Pensiones a partir del 1 mayo de 1976, rebasan la cantidad de 4.682.991 pesetas.

En Ayuda Familiar de trabajadores por cuenta propia Autónomos, con un total de 47 mutualistas que reciben ayuda familiar, suman un total de pagos de 389.320 pesetas. Trabajadores por cuenta ajena, con un total de 31 mutualistas que reciben ayuda familiar, suman un total de pagos de 350.273 pesetas. En carácter de Seguro de enfermedad se han abonado por dicha Comisión Local, 97.275 pesetas, en Subsidios Defunción, 25.000 pesetas, por Asignaciones nacimiento 12.000 pesetas, en carácter de Asistencia Social 8.500 pesetas y Premios de Nupcialidad 12.000 pesetas.

Ingresos cupones de Seguridad Social Trabajadores por cuenta propia y Trabajadores por cuenta ajena, 1.189.231 pesetas y en cuotas de accidente de trabajo 18.014 pesetas.

UNION PROVINCIAL DE TRABAJADORES Y TECNICOS

ASUNTO: Convenio Colectivo Sindical Agropecuario para la provincia de Barcelona, fecha 18 de mayo de 1976.

REGULACION DEL PERMISO DE VACACIONES, PERMISOS O LICENCIAS

El período de vacaciones para el personal afectado por el presente Convenio, será el siguiente:

El trabajador Fijo que haya prestado sus servicios todo el año en una misma empresa, tendrá derecho a 22 días naturales de vacaciones anualmente, y un día más por cada tres años de servicio, hasta un máximo de 27 días naturales.

Las vacaciones de los trabajadores menores de 18 años, que lleven prestando por lo mínimo un año de servicios en la empresa, tendrán una duración de 30 días naturales.

Las vacaciones se abonarán al trabajador, en todo caso, a razón de salario real.

Los trabajadores de carácter eventual o temporero con Contrato de trabajo de tres

meses o superior a ellos, deberán percibir al término de su contrato la parte proporcional correspondiente a los días trabajados.

Las vacaciones deberán celebrarse de mutuo acuerdo entre la empresa y trabajador, dentro del período de tiempo que no perjudique la economía de la empresa y que sea idóneo para el disfrute de las mismas. Dicho período deberá acordarse dentro de los tres primeros meses del año.

LICENCIAS — La Licencia con ocasión de contraer matrimonio será de 20 días naturales, percibiendo durante los mismos el salario base y la prima de asistencia.

PERMISOS CON DERECHO A REMUNERACION. — Se concederán permisos con derecho a remuneración pactada en el Convenio, es decir salario convenio más prima de asistencia en los casos siguientes: De duración hasta cinco días naturales por alumbramiento de la esposa. De duración hasta tres días naturales por fallecimiento o enfermedad grave del cónyuge, hijos, padres, padres políticos, abuelos, nietos, hermanos y hermanos políticos. De duración hasta un día natural por traslado de su domicilio habitual.

Por el tiempo indispensable para cumplir un deber público ordenado por la autoridad, previa justificación.

Por el tiempo establecido para disfrutar de los derechos educativos generales y de la Formación profesional en los supuestos y en la forma regulados por la vigente Ley de Relaciones Laborales.

UNION PROVINCIAL DE TRABAJADORES Y TECNICOS

Por Dec. 826/1976 de 22-4-1976 desarrollado por Orden de la misma fecha, se revalorizan las pensiones del sistema de la Seguridad Social y entre otros para el Régimen Especial Agrario en las siguientes cuantías, según el artículo 9 del Decreto:

I. TRABAJADORES POR CUENTA AJENA

	Mensuales
A. JUBILACION O VEJEZ: Mayores de 65 años	7.000 Ptas.
Menores de 65 años	6.000 »
B. INVALIDEZ PERMANENTE TOTAL: Mayores de 65 años	7.000 »
Menores de 65 años	6.000 »
C. INVALIDEZ PERMANENTE ABSOLUTA	7.000 »
D. GRAN INVALIDEZ...	10.500 »
E. INVALIDEZ PROVISIONAL	4.800 »
F. VIUDEDAD	4.500 »
G. ORFANDAD: Por cada beneficiario...	2.000 »
Por orfandad absoluta	4.500 »
H. FAMILIARES: Por cada beneficiario	2.000 »
Si sólo hay un beneficiario	4.500 »

II. TRABAJADORES POR CUENTA PROPIA O AUTONOMOS

A. JUBILACION O VEJEZ: Mayores de 65 años	4.800 »
Menores de 65 años	4.800 »
B. INVALIDEZ PERMANENTE TOTAL: Mayores de 65 años	4.800 »
C. INVALIDEZ PERMANENTE ABSOLUTA	4.800 »
D. GRAN INVALIDEZ...	7.200 »
E. INVALIDEZ PROVISIONAL	3.600 »
F. VIUDEDAD	3.600 »
G. ORFANDAD: Por cada beneficiario...	900 »
Por orfandad absoluta	3.600 »
H. FAMILIARES: Por cada beneficiario	900 »
Si sólo hay un beneficiario	3.600 »

CUOTAS MENSUALES DE LOS TRABAJADORES AL REGIMEN ESPECIAL AGRARIO DE LA SEGURIDAD SOCIAL, Dec. 824/76 de 22-4-1976 EN RELACION CON EL ART. 3º DE LA MISMA FECHA Y O. 10-4-1976 (BB. 00, E. 24-4 , 26-4 y 27-4-1976 - RESPECTIVAMENTE).

Periodo de Vigencia: Desde el 1 de Abril de 1976 al 31 de Marzo 1977

TRABAJADORES POR CUENTA AJENA

Grupo	CLASIFICACION FUNCIONAL Arts. 18 y siguientes Ordenanza.	SEGURIDAD SOCIAL AGRARIA Base Tarifada + 1/12 Art. 3 Orden 22-4-76	Cotización 8 % (a)	CUOTA SINDICAL AGRARIA Base Tarifada 0,30 % (b)	TOTAL A PAGAR a + b
1	TECNICOS	20.830	1.670	19.260	58
3	ADMINISTRATIVOS	15.060	1.205	13.890	42
8	ENCARGADOS Y CAPATAZES Fracturistas-Maquinistas Especiales Oficinas Clásicos	12.060	965	11.130	33
9	NO CUALIFICADOS	11.760	941	10.860	33
11	TRABAJADORES DE 16 y 17 AÑOS	6.900	552	6.630	19
12	TRABAJADORES DE 14 y 15 AÑOS	4.320	346	3.990	12
					358

Por Orden 10-4-76 (B.O.E. 27-4-76) se asimilan los Grupos Profesionales de la Ordenanza General del Trabajo en el Campo de 1-7-75, a efectos de cotización al Régimen Especial Agrario de la Seguridad Social, quedando derogada la Orden 14- 10- 1974.

TRABAJADORES POR CUENTA PROPIA O AUTONOMOS

GUPO UNICO	SEGURIDAD SOCIAL AGRARIA Base Tarifada + 1/12	Cotización 7 % (a)	ACCIDENTES DE TRABAJO TOTAL A PAGAR (b)
CUALQUIERA QUE SEA SU ACTIVIDAD	11.220	786	112
			898

Perspectives telefòniques

No és una xifra despreciable per un poble com Santa Eulàlia de Ronsana, tenir 400 abonats a la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya.

El constant increment de població en les seves urbanitzacions i zones residencials sorgides en tots els indrets del terme municipal, és ben palès. Aquest augment s'observa als finals de setmana durant tot l'any, però de manera extraordinària en l'època estival que, aquest any, se'n ha avançat unes setmanes.

Aquestes circumstàncies fan que el telèfon sigui un instrument ideal, apte i necessari per a solucionar ràpidament els múltiples quefers i problemes (grans o petits) quotidians de cada dia.

Solament com a curiositat us diré que en el transcurs de l'any 1975 foren solicitades 89.367 conferències telefòniques interurbanes. Les internacionals, urbanes i de districte no les tenim controlades, però en conjunt sumarien una quantitat força aproximada.

Són moltes les sol·licituds de telèfon cursades durant els dos últims anys, però no

seran complimentades fins que es porti a terme l'ampliació de línies de cara al servei automàtic local. En aquest període sols s'ha efectuat algun canvi de noms i cobert unes poques baixes, donant preferència a optar el número a alguna casa comercial, segons criteri de la C. T. N. E.

Ara bé, ¿quan serà automàtic el servei telefònic local? Les perspectives eren per a finals d'aquest exercici, però circumstàncies contradictòries i conflictives sorgides en els treballs de planificació i preparació, han fet que aquesta anhelada automatització s'hagi vist ajornada... qui sap! potser fins a finals del proper any 1977. Això és tot el que sé.

Però mentre duri el servei telefònic actual sabeu que igual que el primer dia, com durant els quatre anys que estem en ple servei i fins a l'últim instant d'estar en aquesta central, estarem amatents i sol·licitats per atendre tan bé com poguem i sapiguem totes les trucades i peticions dels nostres abonats i del públic en general que necessiti dels nostres serveis, a qui, i des d'aquestes ratlles, desitgem una feliç i plaent Festa Major.

La Contractista Encarregada
Misericòrdia Travesa d'Arbós

Parque local de vehículos

El parque local de vehículos correspondiente al año actual es el siguiente:

Autobuses	3
Turismos	453
Furgonetas	84
Motocicletas	104
Camiones	57

Asociación de Cabezas de Familia

La Asociación de Cabezas de Familia, como todos los años, está presente en el Anuario Local y con este motivo saluda a sus asociados, vecinos y personas que nos acompañan en verano.

La Asociación ha continuado en el afán de aportar su esfuerzo para solucionar asuntos que afectan a nuestra comunidad.

Como nota administrativa que, por producirse en Julio del 75 no pudo salir en el último Anuario, comunicamos que la Junta de la Asociación ha quedado constituida de la siguiente forma:

Presidente: *José M.ª Maspons*
Vicepresidente: *Juan Cabot Pañach*
Secretario: *José Ciurans*
Tesorero: *Manuel Cabot Padrós*
Vocales: *Juan Espuña*
Isidro Flaqué
Francisco Franch
José Dantí
Enrique Barbany

Vamos a exponer ahora los problemas y actividades más sobresalientes que hemos tratado durante este período.

En reunión de Junta del 30 de Septiembre se acordó asistir regularmente a las sesiones del Ayuntamiento. Así se ha efectuado y a consecuencia de esta información de primera mano, hemos enviado diversos escritos al Ayuntamiento fijando nuestro parecer sobre asuntos tratados. Recomendamos a nuestros asociados y vecinos en general que asistan a las sesiones.

Tomamos parte activa en la campaña de renovación del «Casal», colaborando en los trabajos y con una aportación económica, convencidos del buen servicio que podía aportar a nuestra población.

Como todos los años, se organizaron conferencias que en este corrieron a cargo del «ninotaire» José Escobar, convecino nuestro, que disertó en el Casal, el 12 de marzo, sobre el tema «L'humor i la caricatura».

El día 30 del mismo mes el economista Sr. Prats Esteve nos habló de «El problema de l'estalvi en el moment actual».

También se participó en algunos aspectos de la programación de las «Festes de Primavera».

Aprovechando el envío de programas para las mencionadas conferencias se promovió una campaña de captación de socios, que ha dado hasta el momento el resultado de doce nuevos socios, siguiendo abierta la inscripción.

A primeros de mayo fuimos invitados a una audiencia colectiva de las Asociaciones de la provincia, con el Gobernador Civil. Asistió a la misma nuestro Presidente, y a consecuencia de habernos pedido el Sr. Gobernador que expusiéramos nuestros problemas, inmediatamente le enviamos un escrito sobre los mismos.

Ante la tremenda subida del precio del pan, expusimos nuestra opinión en un escrito publicado en «Ronsana» de mayo del 76.

Y podemos finalizar diciendo que hemos tratado también el problema de los cortes de energía eléctrica, la pugna Alcalde-Secretario, la supresión de servicios por parte de la Empresa Sagalés, etc., con resultados poco positivos.

Es de destacar las dos reuniones de trabajo con el Ayuntamiento y a petición del Sr. Alcalde, para tratar de asuntos relacionados con nuestro pueblo.

Desearíamos que se nos pidiera información directa y más detallada sobre los asuntos que hemos apuntado aquí. Nuestro deseo es dar la mayor información posible. Dirigirse a cualquier miembro de la Junta.

Y nada más. Hasta otro año si Dios lo quiere.

La Junta

HUMOR

Sobre el servicio de Asistencia Social

En una reunión celebrada el día 4 de febrero de 1975 se toma contacto por primera vez con los Sres. Alcaldes de los Ayuntamientos de Sta. Eulalia de Ronsana, Bigas/Riells y La Ametlla del Vallés, en orden a la creación de un servicio de Asistencia Social de forma mancomunada en los respectivos municipios.

Posteriormente, el día 3 de marzo se celebró un coloquio en este Ayuntamiento en el que tomaron parte, además del Alcalde, Sr. Brustenga, el concejal Sr. Margenat, el cura-párroco de entonces Mossèn Jaume, los maestros y los representantes de las Asociaciones de Cabezas de Familia, Subnormales, etc.

El servicio de Asistencia Social se inició el jueves día 6 de marzo, recibiendo ese mismo día la primera visita en el despacho habilitado al efecto.

Los trabajos propios de un Asistente Social, tal como se indicó en la circular repartida a todos los vecinos son:

Ayudas por ancianidad
por enfermedad
para subnormales

Solicitudes de Jubilación
de invalidez
de viudedad
para prestaciones económicas
para prótesis: dentales, ópticas...

Para su gestión es necesario dirigirse a los organismos oficiales con competencia para resolver cada uno de ellos, como:

Gobierno Civil
de ayuda económica a subnormales
Servicio de Asistencia Social
Servicio de Ayuda a Subnormales
Mutilados de Guerra

Diputación Provincial:
Enfermos mentales
Hospital Clínico y Provincial
Hogares Mundet

Maternidad
Asilos y Nosocomios

Mutualidades:

Delegación Provincial de Educación y Ciencia
Inspección de Enseñanza Primaria
Caritas Diocesana, etc.

Partiendo de la primera visita de un vecino, que tiene carácter informativo, se produce el planteamiento del caso. Este, debe ser debidamente individualizado y diagnosticado para enfocar a continuación el camino más idóneo a seguir.

Naturalmente esta primera visita trae aparejada una segunda para ampliar información o documentación, así como para facilitarles los impresos adecuados para su tramitación oficial.

El número de gestiones a realizar para cada tramitación es variable, pero pueden resumirse en gestiones de información y orientación, en primer lugar; presentación de documentación y solicitud en el Registro General de los diversos organismos; gestiones posteriores para seguir el curso de tramitación de los diversos asuntos, o para suplir omisiones de datos o documentos; y finalmente, las gestiones encaminadas a la obtención práctica del resultado. A efectos estadísticos puede decirse que el número de visitas y gestiones oscila entre tres y seis o siete, según los casos, e incluso en alguna ocasión llega a superar esta cifra.

También hay que contar en que en diversos casos ha sido preciso dirigirse a diversos Registros Civiles en solicitud de partidas de nacimiento o a otros Ayuntamientos para obtener certificados de pobreza o convivencia.

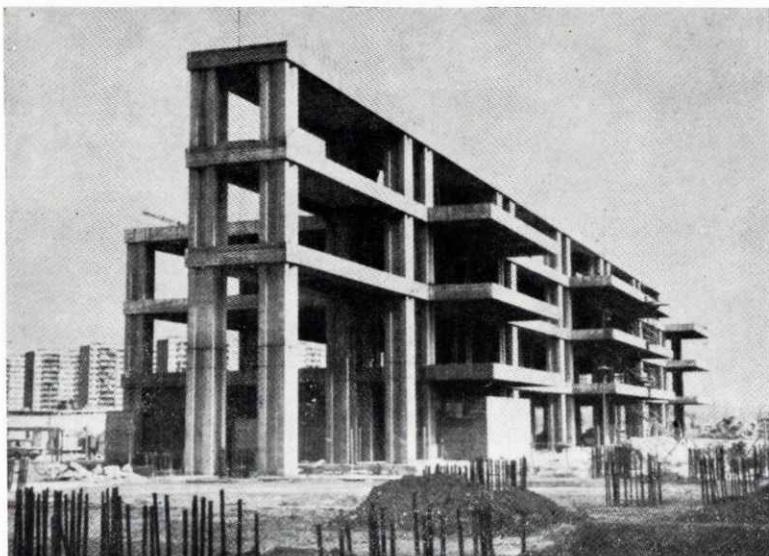
El número de visitas atendidas en este Ayuntamiento ha sido hasta el presente doscientas, repartidas entre sesenta y un vecinos, que son los que por el momento han utilizado el Servicio de Asistencia Social, que se les presta con carácter totalmente gratuito, dado que está a cargo del Municipio.

A estos sesenta y un vecinos se les ha tramitado debidamente su problema particular y por el momento se puede considerar que unos doce de ellos lo tienen debidamente solucionado.

El resto, siguen en trámite y están pendientes de resolución en el Gobierno Civil, por el Patronato de Administración del Fondo Nacional de Asistencia Social, Auxilio por Ancianidad, o por otros organismos.

El número de visitas planteadas hasta el presente, en proporción al número de habitantes, es perfectamente lógico. Siguen recibiéndose nuevas visitas, con nuevos planteamientos y al propio tiempo se persigue la resolución de las gestiones iniciadas.

Montserrat Drets
Asistente Social

Estat actual de la construcció d'un dels pavellons de l'Hospital Oncològic.

Associació contra el Càncer

El càncer! La temible malaltia dels nostres temps que no perdona edats ni condicions socials. És per tant una lluita de tots i per a tots. Gràcies a l'esforç de l'Organització Central i de tantes junes locals, formidable equip voluntari, que mobilitza la voluntat col·lectiva, és molt el que s'ha aconseguit.

Al nostre entendre, s'ha avançat força en un punt importantíssim d'aquest treball, que és l'obtenir que les nostres poblacions, almenys un dia a l'any, prenguin consciència del que significa la «lluita contra el càncer».

Si per vèncer aquesta malaltia —que els estudis més recents van confirmant que no és pas incurable, sobretot si hi ha tractament en els seus principis— ens uníssim tots en un màxim esforç, l'Hospital Oncològic de

Barcelona, seria acabat en poc més d'un any.

Actualment s'està aixecant ja la planta sèptima, amb el projecte d'acabar aquesta fase de construcció pel mes de novembre pròxim, comptant únicament amb els recursos econòmics que es nodeixen amb l'aportació de tots i amb donatius especials. El pressupost total de l'Hospital és de mil milions de pessetes, havent-se'n invertit fins al present, dos-cents cinquanta milions.

Des d'aquestes ratlles, agraiïm la col·laboració del nostre poble, i tenim el goig de participar a tots, que la recollida d'enguany ha superat considerablement les dels anys anteriors, arribant a un total de quasi setanta cinc mil pessetes.

Junta de Subnormals

Se'ns ha demanat, a la Junta de Recuperació, que féssim un resum del què han sigut les activitats durant l'any.

Al començament de curs varem tenir contacte directe amb la direcció de l'escola Verge de Montserrat sobre el progrés dels nostres nens de l'escola. Varem acordar que durant un any la majoria d'aquests nens es quedarien al nostre poble amb una senyoreta especialitzada que els donaria classes al matí.

Cal dir que agraïm molt als Srs. mestres de les escoles nacionals que s'hagin fet càrrec d'aquests nens a les tardes, integrant-se així amb els companys del poble i ajuntar-los en el curs que els fos possible seguir.

També s'ha fet, durant el curs, un test mèdic amb alguns nens, els que més dificultats presentaven, per ajudar així a la Srta. Montserrat en la seva tasca d'instrucció.

Podem dir que l'experiència ha estat molt bona, els infants han avançat força, els pares estan contents i nosaltres també.

En quant a l'economia, malgrat les dificultats del començament, ho hem pogut solucionar gràcies a les ajudes de tot el poble. S'estan fent les degudes gestions, per part de la direcció de les escoles nacionals i Ajuntament, per poguer aconseguir una senyoreta a càrrec del Ministeri, que es responsabilitzi d'aquesta classe de recuperació. Si això fos possible, que sembla que sí, aleshores les aportacions tornarien a passar a l'escola Verge de Montserrat, de Granollers, per les ajudes dels que encara hi van i per tots aquells que ho necessitin.

Per acabar direm que la tòmbola ja està en marxa i que, com sempre, esperem la vostra col·laboració. Gràcies.

Asamblea Cruz Roja

Juzgamos indispensable agradecer a todos los habitantes de Santa Eulalia la colaboración que nos prestaron en la última fiesta de la banderita, en la que se alcanzó la cifra de 30.000 pesetas.

Tras este agradecimiento inicial, queremos informarles de que próximamente la Asamblea organizará un Curso de Monitores de Socorrismo así como otro curso de SALVAMENTO Y SOCORRISMO, a los que podrá asistir cualquier persona. Actualmente resultan especialmente interesantes este tipo de actividades, ya que la necesidad de tener unos mínimos conocimientos sobre primeras curas, se ha visto incrementado por el notable aumento de los accidentes de tráfico, así como por la posibilidad de que se produzcan diversas contingencias en los actos multitudinarios que vienen celebrándose en todo el país.

Vista la actual situación en la que se aceleran los cambios sociales y políticos en todo el estado español, queremos una vez más afirmar la total independencia ideológica de Cruz Roja, respecto de cualquier grupo. Es por ello, que en cualquier momento que nuestros servicios sean requeridos acudiremos sin más interés que el de ayudar a quien lo necesite, prescindiendo de su afiliación política, religiosa o ideológica.

Si antes hemos tratado sobre la recuadación de la última Fiesta de la Banderita, ahora queremos pedir a todo aquel que sus medios se lo permitan, que se haga socio de nuestra Institución, ya que por menos de una peseta diaria puede ayudarnos a sustentar los diversos servicios que cada vez adquieren un mayor coste.

AYUDA A QUE EL MUNDO SEA UN POCO MEJOR

Haciéndote Socio

Donando tu sangre

Inscribiéndote en la Brigada Sanitaria

Realizando el Curso de Socorrismo

G R A C I A S

La Revista «Ronsana»

Què podem dir del «Ronsana» que no hagim dit ja en els anteriors escrits. Poca cosa.

Si el que pretén l'Anuari és deixar constància de la vida local durant l'any transcorregut, en quant a la nostra Revista hem de dir que la seva aparició s'ha anat produint mensualment, amb més o menys puntualitat, havent arribat ja al número 77.

Creiem que el principal mèrit de la publicació radica, més que en el seu millorament, en el manteniment. Només els qui han treballat en alguna tasca periòdica d'aquest tipus saben l'esforç i la voluntat que es necessita per a no defallir.

Encara que la publicació sigui mensual i que alguns mesos els agafem a parells, la seva preparació i eflaboració exigeix moltes hores de treball: quan s'experimenta la satisfacció de l'aparició d'un nou número de la Revista, ja s'ha de començar a treballar per a preparar el pròxim. I això, naturalment, cansa.

Per aquest motiu demanaríem que tots els qui valorin la importància de tenir una revista al poble, i es vegin capaços d'aportar-hi la seva col·laboració, no dubtin ni un moment en oferir-la, ja que la revista és de tots, però necessita de tots.

En quant a la vida de «Ronsana» durant aquest últim any, hem de dir que tant en la seva presentació com en el contingut, no ha variat pas gaire dels anys anteriors. S'ha procurat posar-hi un noticiari el més ampli possible. A més de les col·laboracions d'opinió i magisteri. També la informació gràfica ha estat més àmplia i d'actualitat.

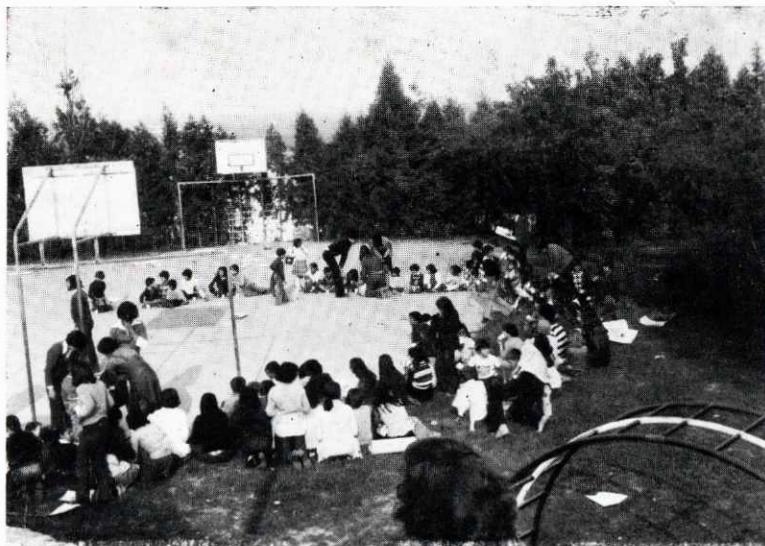
Sincerament, creiem que amb la lectura de «Ronsana» hom pot fer-se una idea força completa de la vida local, i que el seu contingut ha de constituir, en el futur, un arxiu històric de remarcable valor, a més de la formació de tot tipus que sens dubte ha de representar per als lectors.

Aquests són, almenys, els principals objectius que prenen tots i cada-sun dels membres de

La Redacció

ronsana

Acte pels infants en les II Festes de Primavera

FESTES DE PRIMAVERA

Les Festes de Primavera per segona vegada s'han dut a terme a Sta. Eulàlia, festes dedicades aquest any a l'adhesió al Congrés de Cultura Catalana. Semblen haver tingut una forta repercuSSIó, si hem de fer cas de les converses o de la lletra escrita, unes o altres plenes de lloances i també d'avertiments.

Entre taules rodones, sardanes, titelles, conferències, teatre, pintura ràpida, parades de llibres, excursionisme, concert de música, cançó, gimkhana, etc., hi havia quelcom més que destacava per sobre de tot. Tan sols dos anys i ja s'escau una maduresa prou assenyalada, en què tots els actes són adients amb el poble, els uns de caire popular, els altres culturals. Així agermanats assagen fer unes festes plenes de goig amb alè de superació i continuïtat.

En la presentació de les Festes dèiem «...són cultura les formes d'administrar la justícia i les formes de governar. No n'hi ha prou, doncs, només, de fer tot això en català, sinó de fer-ho catalanament, per lliure iniciativa dels catalans». Creiem, doncs, que el plantejament de les Festes és ben clar,

no se segueix cap línia concreta, es tracta de fer arribar a tothom, el que creiem que no sol tenir al seu abast. No volem jugar a fer política, tan sols volem donar als nostres germans, petites mostres del pensament i desenvolupament de com hom pensa avui, en una línia d'esperit civilitzat.

Les opinions heterogènies de les Festes ajuden a que aquestes siguin més atractives, és fer un costat a l'afany de superació per als anys vinents. La veritable forma d'opinar, de criticar, d'accusar, és estant dins del sarau i aleshores tots els judicis seran constructius. Cal que tothom hi参与, les entitats i els particulars; el proper any han d'obligar-se a fer una tasca de la qual tots en gaudirem.

La llista de collaboradors de les Festes és massa exhaustiva, sortosament, per aquest curt espai. Gràcies a tots pel seu aportament a la cultura catalana. Volem que siguin unes veritables Festes del Poble, que no tinguem de signar, en cloure un article, amb «la comissió», «la junta» o «els organitzadors», hauríem de fer-ho tots plegats, com a poble de Santa Eulàlia de Ronsana.

Taula rotonda sobre «El futur de la nostra comarca»
(29-IV-76)

Programa Festa Major 1976

DIJOUS, dia 5 d'agost

- 19'— Tritlleig general de campanes.
- 22'— Inauguració Tòmbola.
- 22'— Inauguració Exposició Fotografia.
- 22'30 Recital de

Lluís Llach

a l'envelat.

DIVENDRES, dia 6 d'agost

- 17'— Festival Infantil.
- 22'30 Teatre:

« Faixes, turbants i barretines »

de Xavier Fàbregas.

Seguidament:

Recital de

Guillermina Motta

a l'envelat.

DISSABTE, dia 7 d'agost

- 10'— Tirada Social i Local de

Tir al Plat

al camp de «Les Vinyes Noves».

- 18'— Futbol:

O. La Garriga - C. D. Sta. Eulàlia

Santa Eulàlia de Ronsana

20'— Festival de Natació:

**C. N. Montcada C. N. Granollers
C. N. Sta. Eulàlia**

A la clausura del Festival hi haurà

Ballet aquàtic
pel C. N. Granollers.

23'—

Ball de Nit

Oscar Janot, Los Albas, Manhattan

DIUMENGE, dia 8 d'agost

9'— 1.er Trial Sta. Eulàlia. Sortida al costat de l'envelat.
Categories: Sidecars, Juniors, Femenina, Veterans.

9'— **Gymkana de cavalls**

9'30 Tirada General de Tir al Plat. Camp «Les Vinyes Noves».

13'— **Espectacle Infantil** a càrrec dels «Comediants».

18'— **Futbol.**

C. D. Granollers - C. D. Sta. Eulàlia

20'— **Sardanes.**

22'— **Concert** per l'orquestra «Caravana».

23'— **Ball de Nit.**

Orquestra Caravana i Grup Jònic (Confetti).
Entrega de premis de fotografia, cavalls, trial, etc.

Gran Traca amb focs artificials.

Fiesta Mayor 1975

Después de la experiencia del pasado año de hacer el entoldado en la esplanada del Restaurante Sta. Eulalia, este año no tuvimos dudas en volver a hacerlo en el mismo sitio, y podemos comunicarles que el éxito fue de la total satisfacción por parte de los organizadores, lo mismo por la concurrencia como económicoamente, ya que también hubo superávit.

No debemos olvidarnos que la Fiesta Mayor se celebra para todos los residentes y veraneantes de Sta. Eulalia, y con la colaboración de todos nos permite poder hacer un programa muy extenso y variado con las primeras figuras del momento actual artístico; decimos esto por unos hechos que se produjeron con un grupo de veraneantes de la urbanización San Isidro que, por la parte exterior del entoldado, para no tener que pagar entrada, hicieron unas roturas en la tela y al advertirles un miembro de la organización se enfrentaron con él con malos modos y tuvo que recurrir a la Fuerza Pública allí existente. Estos hechos que ocurrían con gente que no tenga nada que ver con el pueblo es bastante normal. Esperamos y deseamos no vuelvan a ocurrir hechos similares, ya que nos defrauda mucho a los organizadores.

Los actos que se realizaron , los vamos a recordar a continuación:

VIERNES DIA 8. — A las 10 de la noche se procedió al repique general de Campanas anunciando el inicio de las FIESTAS y a las 23 en la inauguración del entoldado, tuvo lugar el recital de MARIA DEL MAR BONET, que tenía que actuar junto con el cantante RAMON MUNTANER pero a última hora le fue denegado el permiso; en cuanto a la asistencia de público sino fue como se esperaba, fue muy concurrida por parte de gente joven.

SABADO DIA 9. — Los actos no empezaron hasta las 18 horas, en un emocionante partido de fútbol en el Campo Municipal de Deportes entre los equipos C. D. LA LLAGOSTA - C. D. STA. EULALIA. A las 19 tuvo lugar la inauguración de la Tómbola que era a beneficio de la Escuela de Subnormales, instalada al lado del Entoldado, la cual tuvo un éxito tan grande que el domingo por la tarde ya tuvieron que cerrarla por haberse agotado todos los números. A las 22, inauguración de la EXPOSICION DE FOTOGRAFIA, que como el año anterior hubo de celebrarse en el edificio del Ayuntamiento, con una concurrencia masiva de concursantes pero no de visitantes. A las 23 y como último acto del día, en el entoldado actuaron el famoso conjunto de TONY RONALD y los ICAROS. El primero, si bien entusiasmó a la juventud no fue del agrado en general, en cambio el segundo tuvo una actuación muy simpática y agradable.

DOMINGO DIA 10. — A las 9'30 hubo por primera vez en el programa de actos de la Fiesta Mayor una GRAN GIMKHANA DE CABALLOS en la que participaron primeras figuras de la comarca de dicha especialidad. Asistió la esposa del conocido jugador de fútbol del F. C. Barcelona Joan Cruyff; el éxito obtenido en dicha Gimkhana debemos agradecerlo a la familia Miguel Barbany de «Cal Farrer» A las 10 en la piscina de «Cal Juli» gran COMPETICION DE NATACION a cargo de los C. N. Moyá - C. N. Sta. Eulalia en la que nuestros representantes se llevaron la casi totalidad de las Medallas de Oro de diferentes especialidades. A las 10'30 tenía que celebrarse una PRUEBA MOTOCICLISTA pero a última hora los organizadores no obtuvieron los permisos necesarios. A las 12 en la Iglesia Parroquial se celebró la MISA DOMINICAL en honor a Sta. Eulalia. A las 13 en el Entoldado, GRAN FESTIVAL INFANTIIL a cargo de payasos y malabaristas y al final reparto de premios del Concurso de Fotografía. A las 18 en el Campo de Deportes el tan esperado partido de Fútbol por parte de los aficionados, entre C. D. Granollers - C. D. Sta. Eulalia, cuyo saque de honor corrió a cargo de la Sra. Cruyff. A las 20 en el Entoldado GRAN AUDICION DE SARDANAS, la cual fue muy concurrida de sardanistas. A las 23 Selecta Sesión de Baile a cargo de los conjuntos SET-SON y BLAS y MANHATTAN.

LUNES DIA 11. — A las 11 se celebró en la Iglesia Parroquial una misa en sufragio de los fieles difuntos con muy poca asistencia de fieles. A las 12 en el entoldado CONCURSO DE PINTURA RAPIDA organizado por el «Moviment d'Esplai» con muy poca asistencia de pintores. A las 18, a pesar de estar anunciado el GRAN FESTIVAL DE JUEGOS DE CUCAÑA en la plaza del Ayuntamiento se celebraron como en años anteriores en el Campo de Deportes, con mucha asistencia de niños y niñas deseosos de poder participar. A las 23 como acto final no podía faltar el buen humor y bien cantar de LA TRINCA, que pusieron en escena la obra MORT DE RIURE, que no fue del agrado que se esperaba, con una asistencia masiva de público hasta el extremo que muchos tuvieron que marcharse sin poder entrar. Como fin de Fiestas y novedad en el programa de actos se disparó una GRAN TRACA.

Sólo nos queda dar las gracias a todos por su asistencia y colaboración y anunciarles que este año la celebración de la Fiesta Mayor empezará el jueves y terminará el domingo, como se hacia antiguamente.

Les deseamos una feliz y agradable FIESTA MAYOR 1976.

LA COMISION

Primer equip del C. D. Sta. Eulàlia.

SECCIO ESPORTIVA

F U T B O L

El nostre primer equip ha perdut la categoria en la qual militava l'última temporada, 1.ª Categoria Regional.

Penso que deu ésser el resultat lògic i normal de tot un campionat jugat malament i que tots els esforços que s'han pogut fer per adreçar-ho no han servit per res.

No crec que tinguem dret a carregar les culpes a ningú, però sí que tindria de servir d'experiència a l'hora de programar la temporada vinent.

Es té de partir de bases reals i pensar fredament fins on es pot arribar. No volguem aixecar castells que fàcilment s'esfondraran.

El C. D. Sta. Eulàlia compta també amb equip juvenil.

Cal remarcar que han portat a terme una temporada molt brillant: en el primer campionat quedaren classificats en el segon lloc, i en el Torneig de Primavera, quedaren campions, amb la particularitat de no haver conegut la derrota. Felicitem a l'entrenador i als seus responsables.

Donem compte, per últim, de l'equip infantil.

A la gran afeció i ganes de jugar que comporta aquesta edat, tenim d'afegir-hi una lloable dedicació dels seus encarregats.

Bona campanya la que han portat a terme i que segur que servirà per a començar amb tanta o més empenta la que ve.

ENRIC BARBANY

Ciclisme

Final de la
XIV Setmana Catalana.
Tamames guanya a l'esprint.

El pasado año decíamos que pocas novedades habían acaecido y mencionábamos una posibilidad de que finalizara en nuestra población una etapa de la Semana Catalana.

Efectivamente, como todos sabemos se pudo efectuar dicha etapa, siendo de destacar la realización de la final de la Semana Catalana.

Tuvimos la oportunidad de presenciar una prueba ciclista de la importancia de dicha Semana Catalana, con los ases del ciclismo mundial, encabezados por Eddy Merckx, corredor que, por las carreteras españolas ha sido la única prueba en que ha participado este año.

La Semana Catalana se desarrolló de los días 22 al 26 de marzo, en cuyo día finalizó en nuestra población. Las etapas fueron:

LUNES, día 22 de marzo: a) Olot-Batet (6 km. contrarreloj individual); b) Olot-Torelló (139 km., pasando por San Hilario Sacalm y Puig de Torr, que puntuaba para el premio de la montaña).

MARTES, día 23: Torelló - Sant Miquel d'Engolasters (Andorra) pasando por la Collada de Tosses (167 km.).

MIERCOLES, día 24: Orgaña-Martorell (189 km. pasando por Sta. Pelaya y Rellinás).

JUEVES, día 25: Martorell-Hospitalet (133 km. pasando por Sta. Margarida de Miralles y Begues, para puntuar en el premio de la montaña).

VIERNES, día 26: Hospitalet-Santa Eulalia de Ronsana (187 km. pasando por San Feliu de Codinas y Moyá).

Creo que podemos esperar que para el próximo año volvamos a presenciar, si no la final de la Semana Catalana, una etapa, ya que quedó patente el interés de la población por la concurrencia habida en ella.

En cuanto a Pedro Vilardebó, este año pocas cosas podemos decir de él, ya que ha realizado pocas pruebas, debido al servicio militar.

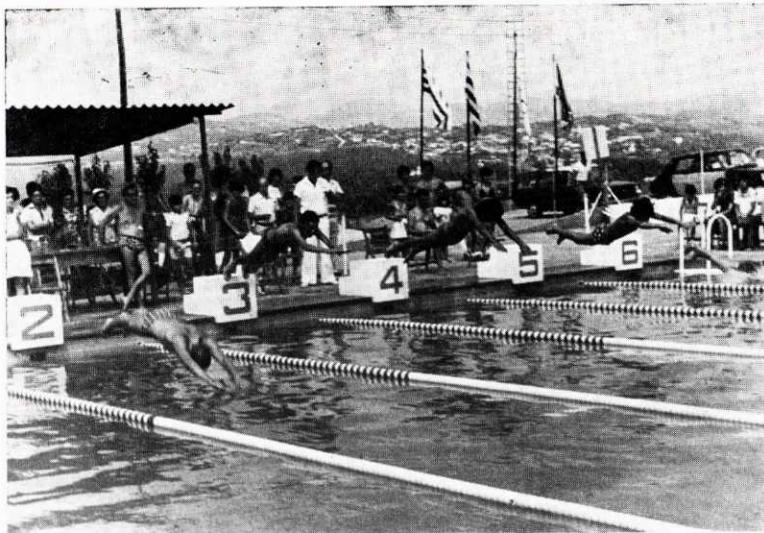
El pasado año estuvo enrolado en la «Casera Bahamontes» de Madrid y este año de nuevo ha estampado su firma como amateur con el C. C. B. Radiant, entidad en la que había estado antes de marchar a la Casera.

Hay rumores de que el próximo año pase a profesional, y de los cuatro equipos que están en liza será el «KAS» el más probable. No obstante, Super-Ser, Teka y otros se interesan por su fichaje.

Se efectuó, como cada año, la prueba social organizada por el RCB Radiant, en colaboración con el Excelentísimo Ayuntamiento cuyo vencedor fue el neoprofesional Prieto, perteneciente al Teka. No participó en dicha prueba Vilardebó, pues como hemos dicho antes, estaba cumpliendo el Servicio Militar. Debido a la realización de la mencionada Semana Catalana, no se ha realizado el Campeonato de Cataluña.

Final de la Setmana Catalana. Merckx i altres figures del ciclisme en el pòdium dels vencedors

C. N. Sta. Eulalia

RESUMEN DE LAS ACTIVIDADES MAS DESTACADAS DURANTE LA TEMPORADA 1975-1976

Durante el año 1975 se participó en las travesías del puerto de Barcelona, Puerto de Rosas, Puerto de Tarragona, Pantano de Sau y Lago de Bañolas, con al actuación de los siguientes nadadores:

Hnos. Pulido; Hnos. Barnils; Hnos. Miralles; Hnas. Roura; A. Trillas; J. Osó; S. Gual; T. Martínez; A. Salsench; Guerra.

Hay que destacar la dureza, el nivel y la magnitud de las mencionadas pruebas que finalizaron con buen éxito nuestros nadadores.

A partir del mes de octubre se iniciaron los entrenos diarios en las instalaciones del C. N. Garnollers, lo que ha permitido mejorar el nivel medio de los nadadores, quedando reflejado en los resultados obtenidos en los dos últimos campeonatos de invierno y verano. En el primero de ellos nos correspondió competir con los siguientes clubs:

C. N. San Adrián, C. N. Premiá, C. N. Sta. Perpetua.

Las pruebas correspondientes a nuestro Club se realizaban en las instalaciones del Club Natación Granollers.

Hacemos referencia que los resultados individuales obtenidos en este torneo fueron muy aceptables. A pesar de ello la minoría de nadadores de nuestro club nos situaba en desventaja frente a un mayor número de participantes y pruebas de nuestros contrarios que puntuaban en todos los estilos y edades.

El día 8 de mayo, fuimos invitados por el Club Natación Granollers para participar en un Interclub con motivo de las Fiestas de la Ascensión, en el cual nos enfrentamos con el Club Natación Barcelona, Sabadell, Cataluña, Reus, Mataró, Granollers, hasta un total de 18 participantes.

En el mes de mayo iniciamos los Campeonatos de Cataluña, en el cual nos correspondió competir con los siguientes clubs: Moncada, Seat y Gavá, donde logramos un segundo lugar y nuestros nadadores participantes fueron los siguientes:

D. Roura, A. Roura, I. Cabot, J. Barnils, J. Osó, N. Cabedo, R. Guallar, N. Guallar, V. Barnils, A. Salsench, J. Barnils, T. Herraiz, T. Martínez y Rosa M.ª Solá.

Citamos a continuación los récords de nuestro Club:

CATEGORIA ALEVÍN MASCULINO

100 m. libres		
Isidro Barnils	1' 34" 5	
100 m. espalda		
I. Barnils	1' 56" 3	
100 m. braza		
I. Barnils	1' 50" 4	
100 m. mariposa		
I. Barnils	1' 58" 9	
200 m. estilos		
I. Barnils	3' 51" 3	
400 m. libres		
I. Barnils	7' 19" 6	

4 x 50 m. estilos

Miralles I, Miralles II, Barnils	
Roura	3' 31" 7

FEMENINOS

100 m. libres		
Nuri Guallar	1' 31" 3	
100 m. espalda		
N. Guallar	1' 43" 8	
100 m. braza		
R. M. ^a Solá	2' 00" 7	
100 m. mariposa		
N. Guallar	1' 59" 4	
200 m. estilos		
N. Guallar	3' 51" 1	
400 m. libres		
N. Guallar	7' 09" 2	
4 x 50 m. estilos		
Cabot, Solá, Guallar, Cabedo	1' 38" 4	

CATEGORIA ABSOLUTA

MASCULINOS

100 m. libres		
Juan Barnils	1' 18" 2	
200 m. libres		
J. Barnils	2' 52"	
400 m. libres		
J. Barnils	6' 32" 2	
800 m. libres		
J. Barnils		
1.500 m. libres		
Juan Barnils	26' 41" 4	
100 m. braza		
Vicente Barnils	1' 38" 2	
200 m. braza		
V. Barnils	3' 39" 3	
100 m. mariposa		
V. Barnils	1' 45"	
200 m. estilos		
I. Barnils	3' 30" 2	
400 m. estilos		
J. Barnils	7' 18" 6	
4 x 50 m. estilos		
Verdú, Barnils, Rascón, Barnils	2' 40" 6	

CATEGORIA ABSOLUTA**FEMENINO**

100 m. libres		100 m. mariposa
R. Guallar	1' 17" 5	D. Roura
200 m. libres		200 m. estilos
D. Roura	3' 03"	R. Guallar
400 m. libres		400 m. estilos
R. Guallar	6' 13" 6	R. Guallar
800 m. libres		4 x 50 m. estilos
R. Guallar	13' 31" 3	Salsench, Roura, Guallar, Martínez
100 m. espalda		
A. Salsench	1' 28" 5	
200 m. espalda		
A. Salsench	3' 17" 2	
100 m. braza		
R. Guallar	1' 37" 5	
200 m. braza		
R. Guallar	3' 24" 5	

100 m. mariposa

D. Roura 1' 37" 2

200 m. estilos

R. Guallar 3' 15" 3

400 m. estilos

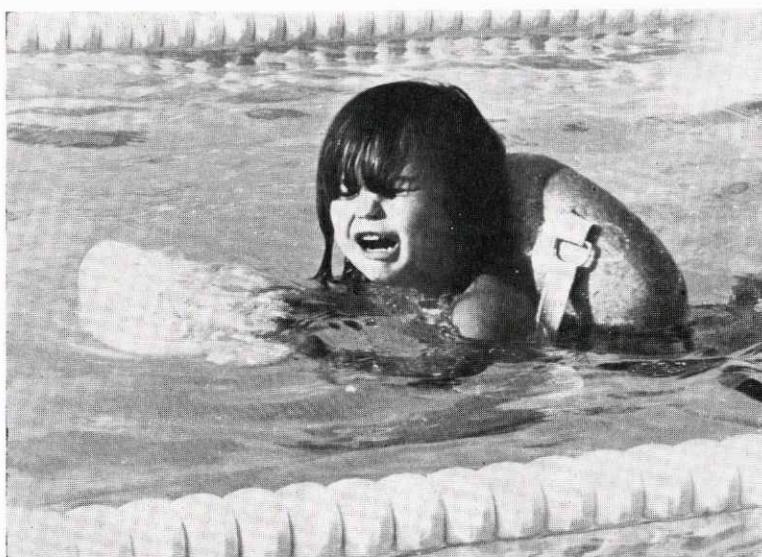
R. Guallar 7' 26" 5

4 x 50 m. estilosSalsench, Roura, Guallar,
Martínez 2' 49" 2

Queremos hacer mención que, dentro de la modestia de nuestro Club, se ha destacado el nadador Isidro Barnils que participará en el estilo braza en la final de los Campeonatos de Cataluña, preselectivos para los Campeonatos de España a celebrar en Vigo, en el supuesto que la prueba realizada quede dentro de las 16 mejores marcas de Cataluña.

Nuestros mejores deseos para este joven nadador.

La Junta del C. N. Sta. Eulalia

Aprendentatge... només una mica divertit

Sociedad de Cazadores

Difícil es de complacer a todo el mundo, cuando uno se sienta delante de la máquina, para reseñar cualquier acontecimiento. Más, si cabe, cuando como ahora quiero hacer un resumen anual y así, una vez más, contribuir a la historia de nuestra querida población de Santa Eulalia de Ronsana, que año tras año va quedando reflejada en el Anuario, en cuanto al deporte cinegético se refiere.

Según me han contado los que su especialidad es «el pèl», la pasada temporada no lo pasaron mal, sino todo lo contrario, pues hasta últimos de enero pudieron disfrutar lo suyo. Prueba de ello el balance de todas las «colles», como también de los solitarios, que haciendo «els seus margets» de una forma individual, cobraron buen número de conejos.

El último domingo, se hizo una suelta de conejos para la repoblación, de procedencia leridana, que una vez más «los de siempre» se trasladaron a buscarlos, para posteriormente soltarlos por nuestras tierras. Parece ser un buen sistema para combatir la mixomatosis.

Los aficionados a «la ploma» no tuvieron tanta suerte, pues después de la experiencia de la suelta de perdices de la granja montada por la Sociedad, el resultado ha sido de total fracaso, y a pesar del dinero que se invirtió, la rentabilidad fue nula, ya que no creemos que ni una sola pareja haya incubado en libertad un solo huevo.

Una solución sería, pero..., muy difícil de conseguir, sacrificarse una temporada y no cazar la perdiz. ¿Quién lo respataría...? Si hubiera otra solución estoy seguro que la Sociedad la tomaría muy en cuenta. Que nadie se alarme, no hay nada dicho ni hecho; tan sólo una idea, para que puedan exponerla en la Junta General, sólo y únicamente «els perdiuaires».

Los tordos hicieron las delicias de muchos, que pólvora y ruido ya hicieron y como es natural sus enramadas cobraron, al igual que en la media veda, que por la parte de la riera pareció, el día de la apertura, una traca valenciana. Los que fueron disfrutaron a costa de las tórtolas y palomas torcres, se aplaudió la idea de la Junta de abrir aquella zona, y esperamos que este año se repita, para hacer el aperitivo de la total apertura de la temporada de caza.

En cuanto a las alimañas se dieron buenas batidas, que con las que se cobraron durante el período de caza sumaron un buen número.

Los gatos y perros vagabundos siguen siendo un problema para el Municipio y para la Sociedad de Cazadores, a pesar de las medidas que se han tomado.

Y por último, cuando el pasado año se sacaron las licencias de caza algunos lo hicieron con recargo. Esto no quiere decir que dejaran de pagar en su día sino todo lo contrario, lo de «recargo» es para la práctica de la caza mayor. Según nos cuentan ha habido

de todo: unos vieron jabalíes, otros les asustaron (no sabemos quién se asustó más, si el cazador o el jabalí), y unos pocos tuvieron la suerte de cobrarse piezas de buen peso y largos colmillos, que culminaron en una huena cena en un restaurante de una población vecina.

A todos, los que cazan el tordo, conejo, perdiz o jabalí, nuestra felicitación, y el deseo de que la próxima temporada sea repleta de buenos ratos.

En cuanto al Tiro al Plato, no hubo tiradas el pasado año. Parece ser que en el presente un grupo de amantes de este deporte están haciendo todas las gestiones y más si cabe, para que puedan celebrarse un par de tiradas a lo menos por la Fiesta Mayor. Vaya nuestro aplauso por delante, tanto si lo consiguen como no, pues méritos han hecho para conseguir el éxito que les deseamos y esperamos. Que el año próximo desde estas páginas podamos dar unas reseñas que ya eran habituales y reemprender un deporte que tanto gustaba a los aficionados a la escopeta.

JOSE M.º CASANOVAS MAÑÁ

Presentació de la conferència sobre l'Annapurna

EXCURSIONISME

U. E. C. VALL DEL TENES

L'any passat anunciàvem el naixement a Santa Eulàlia i als pobles veïns, de la Delegació de la U. E. C. Vall del Tenes. Després d'un any i gairebé mig d'existència, ja podem fer balanç: quin ha estat el resultat? Ha estat positiva la seva tasca? S'hi ha conegut entre el jovent i en ambients dels grans?

Pensem que es pot dir que la nostra Delegació no ha caminat en contra sinó a favor de la corrent. Segueix resultant cert que creix l'afany i l'interès de conèixer comarques i paisatges de la nostra terra. Creix també d'una manera espontània l'afany excursionista. La Delegació mira d'acomplir la seva funció més pròpia: ajudar a aquest creixement.

Però, com en tot hi han molts aspectes per considerar, si volem fer una mica d'anàlisi del seu funcionament, l'any passat, podríem apuntar els següents fets:

— El nombre de socis ha anat creixent. Entre tots passem de cent. El grup més nombrós és a Lliçà. Al nostre poble som uns vint.

— Dominen els socis joves, molts amb menys de vint anys. Això no vol dir que la gent gran se'n desentengui. N'hi ha una bona representació.

— S'han anat fent excursions generals periòdiques a les quals hi han acudit grups força nombrosos de socis. A part d'aquestes, se n'han fet de caire menys general: petits grups de socis s'han reunit, han plantejat i han portat a terme diverses caminades. En aquest cas, hi han hagut molts representants de Santa Eulàlia.

— S'ha celebrat —i es van fent— el centenari de l'excursionisme català, amb diversos actes, sobretot de dos tipus: diapositives i conferències. Les primeres han tingut molta acceptació, i les segones, un auditori molt reduït, no sabem si per manca de pro-

paganda o perquè són menys atractives. No obstant això, sempre que hi hagi ocasió, se'n faran més perquè també és bo saber el per què i el com de l'esport que practiquem.

— L'estiu és el temps més aprofitat. Moltes sortides i les rutes. Aquest any se'n fan dues pel Pirineu Central: al Mont Perdit i a l'Alta Cerdanya Occidental.

Tot el que acabem de dir és mirant enrera. I en endavant, quin lloc ha d'ocupar la Delegació? Els temps i les situacions canvien, sembla ràpidament. La U. E. C., així com els altres grups excursionistes, té un paper a fer.

I és aquest: «Conèixer, conservar i difondre els valors geogràfics, culturals i paisatgístics de Catalunya», tenint en compte que, «L'excursionisme ha estat sempre el comú denominador de totes les nostres inquietuds i preocupacions envers la nostra terra, la nostra llengua i la nostra cultura, coincidents però, amb el natural pluralisme polític dels socis».

Mirarem, per tant, de continuar l'any vinent la tasca començada, pensant que l'experiència ens ajudarà a fer-ho millor.

Lluís Galobart

EXCURSIONS I ACTES SIGNIFICATIUS REALITZATS EN LA TEMPORADA 1975-1976

- 10 - 19 de juliol de 1975:** Primera ruta per l'itinerari següent: Bohí, Tahüll, Estany Llebreta, Aigües Tortes, Estany Negre, Pic de Punta Alta (3.014 mts.), Sant Maurici, Pic de Peguera (2.982 mts.), Vall de Peguera i Espot.
- 28 de juliol - 7 d'agost:** Segona ruta per la regió de l'Aneto, amb el següent itinerari: Renclusa, Pic d'Aneto (3.404 mts.), Vallhiverna, Eriste, Vall d'Estós i Benasque.
- 23 - 24 d'agost:** Travessa Castellar de N'hug a la Molina.
- 11 de setembre:** Sessió de diapositives sobre «aprenentatge muntanyenc» a càrrec de Josep Gurri.
- 20 - 21 de setembre:** Excursió de Queralps a Setcases.
- 1 - 2 de novembre:** Pujada al cim de Pedraforça.
- 15 - 16 de novembre:** Tradicional excursió de Santa Eulàlia a Montserrat, dirigida per Pere Bau.
- 13 - 14 de desembre:** Sortida a Gallifa per portar un pessebre al cim de Sant Sadurní.
- 26, 27 i 28 de desembre:** Ruta des del refugi del Rebost per les roques del Moixeró, Puig Llançada i Tossa d'Alp.
- 14 - 15 de febrer de 1976:** Excursió a Rupit i Tavertet.
- 6 de març:** Al Casal, sessió de diapositives «Rutes 75» a càrrec de Joan Soley i Xavier Bertran. Aquestes sessions es van repetir a tots els pobles on hi han socis de la Delegació.
- 13 de març:** Conferència a l'Ametlla a càrrec del Sr. Querol, sobre «Cent anys d'excursionisme català».
- 19, 20 i 21 de març:** Travessa del Montseny.
- 3 d'abril:** Al Casal, sessió de diapositives: «Àfrica, continent sense esperança», a càrrec del Dr. Eduard Padrós, corresponent a la celebració del centenari de l'excursionisme català.
- Setmana Santa 1976:** Travessa del Pirineu Oriental (Cim de Bassegoda, Beget, Molló...) a càrrec de Josep Giménez, Lluís Estrany, Narcís Prim i Josep Vinyeta.
- Travessa a càrrec d'un altre grup per la serra d'Ensija i Rasos de Peguera.
- 24 d'abril:** Gràcies a la tasca del Dr. Padrós, els alpinistes J. M. Anglada i J. Pons, ens oferiren la projecció de diapositives «Annapurna, primer cim de 8.000 metres assolit per catalans», que va resultar d'un complet èxit. També formava part dels actes commemoratius del centenari.

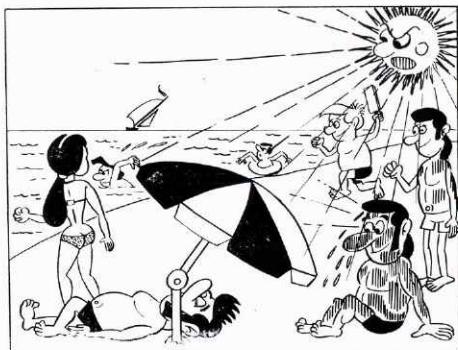
El Puig Pedrós (Pirineu Català).

Al fons la Tossa Plana de l'Iles, escenari de la segona Ruta d'aquest any.

1 - 2 de maig: Excursió a Núria i Puigmal.

15 de maig: Projecció de vistes sobre «Xina», a càrrec del Dr. Padrós.

5 de juny: Sessió de diapositives sobre «Pirineus, Alps i Montblanc», a càrrec d'Antoni Cellers i Francesc Farricl.

XII Concurs Provincial de Fotografia

Com cada any, també s'està preparant el tradicional Concurs de Fotografia que, amb motiu de la Festa Major, es celebra anualment.

Si bé no podem dir que la participació local sigui molt nombrosa, sí que hem de destacar la quantitat i qualitat de les obres que ens arriben de molts indrets de la província. Noms, alguns d'ells, concursants ja fixes del nostre concurs, i d'altres d'esporàdics que cada any van variant.

El que també és cert, és el coneixement que de la nostra població s'ha proporcionat a infinitat d'aficionats a la fotografia que han passat pel certamen al llarg d'aquests dotze anys, i les bones amistats que hem pogut fer d'arreu de la nostra terra. Això sol compensar abastament de la feina i les dèspes que sempre comporta una organització d'aquest tipus.

Almenys, així ho creiem nosaltres.

— — —

Transcrivim a continuació l'Acta del Concurs de l'any passat i les Bases que regiran el d'enguany:

XI CONCURS PROVINCIAL DE FOTOGRAFIA

ACTA DEL JURAT DE QUALIFICACIÓ

En el Saló d'Actes de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana, a les 14 hores del dia 3 d'Agost de 1975, es reuneix el Jurat Qualificador del XI CONCURS PROVINCIAL DE FOTOGRAFIA de Santa Eulàlia de Ronçana, compost pels Srs. En Joan Mas i Marquès, President de Foto-Film del Vallès, de Granollers; En Emili Piera i Vaquero, de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, de Barcelona, i En Josep M.ª Arboix i Salazar, de l'Agrupació Fotogràfica Santa Eulàlia. Després d'un detingut examen de les 218 obres presentades, acorden, per unanimitat, atorgar els premis de la següent forma i d'acord amb les Bases del Concurs:

CLASSIFICACIÓ TEMA SANTA EULÀLIA

- Primer premi**, Trofeu AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA STA. EULÀLIA i 4.000 ptes., a l'obra «DIUMENGE DE RAMS», d'En Pere Pedret i Juncosa, de Barcelona.
- 2.º premi**, Trofeu Germandat Sindical de Pagesos i 2.500 ptes., a l'obra «ESPERA EN LA FONT D'ABRIL», d'En Joan Mestres i Martí, de Sabadell.
- 3.º premi**, Trofeu PINSOS RELATS i 1.500 ptes., a l'obra «LAUDES», d'En Salvador Obiols i Gómez, de Viladecans.
- 4.º premi**, Trofeu DIANA PINSOS a l'obra «PAISATGE», d'en Joan-Lluís Mas i Romero, de Sabadell.
- 5.º premi**, Trofeu ESTACIÓ SERVEI STA. EULÀLIA, a l'obra «GARBES», d'En Eduard Villar, de Mataró.

- 6.er premi, Trofeu CANON, a l'obra «TEMPS DE SEGA», d'En Jordi Garrós, de Castellar del Vallès.
- 7.er premi, Trofeu LLIBRERIA CARBÓ, a l'obra «SANTA EULÀLIA 1», d'En Josep Cucurella, de Barcelona.
- 8.er premi, trofeu FOTO MERCE BUFÍ, a l'obra «SANTA EULÀLIA 2), d'En Antoni Ruiz i Correa, d'Hospitalet.
- 9.er premi, Trofeu FOTO JORDI, a l'obra «AGRO», d'En Jaume Ros i Riera, de Mataró.
- 10.er premi, Medalla de FOTO-FILM DEL VALLÈS, a l'obra «TURISTA», d'En Bernardí Fornals, de Cornellà de Llobregat.

CLASSIFICACIÓ TEMA LLIURE

- Primer premi**, Trofeu MAGFIC. AJUNTAMENT DE STA. EULÀLIA, a l'obra «JUDIT», d'En Joan Mestres i Martí, de Sabadell.
- 2.er premi, Trofeu CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL, a l'obra «DE SI MATEIXA», de Na Mercè Bernat d'Obiols, de Viladecans.
 - 3.er premi, Trofeu I. PRAT - AG. ASSEGURANCES, a l'obra «CASTELLERS», d'En Antoni Grau i López, de Cerdanyola.
 - 4.er premi, Trofeu COVASA, a l'obra «PASSERA», d'En Joaquim Aranda i Cerdán, de Mataró.
 - 5.er premi, Trofeu RESTAURANTS LA VALL i CAN FARELL, a l'obra «EL SOMBRERO DE COPA», d'En Jordi Segarra, de Sabadell.
 - 6.er premi, Trofeu PASTELERIA STA. EULÀLIA, a l'obra «MARI-CARMEN», d'En Josep-Lluís Landry, de Sabadell.
 - 7.er premi, Trofeu GRANJA MARGANSANA, a l'obra «PASTOR PROTESTANT», d'En Francesc Castells, de Barcelona.
 - 8.er premi, Trofeu FERRETERIA POMA, a l'obra «MARE», d'En Joan Altimir i Cruells, de Balenyà.
 - 9.er premi, Trofeu SEGUROS AURORA, a l'obra «MENCHU», d'En Salvador Obiols i Gómez, de Viladecans.
 - 10.er premi, Trofeu GUARNICIONERIA BULTÓ, a l'obra «ROSA», d'En Manel Franch i Banyús, de Sabadell.
 - 11.er premi, Trofeu JOIERIA DURAN, a l'obra «ESQUÍ 1», d'En Josep A. Albà, de Vilanova i la Geltrú.
 - 12.er premi, Val de 300 ptes. en material fotogràfic de PARERA FOTO, de Granollers, a l'obra «PRIMAVERA NEVADA», d'En Miquel Albà Martí, de Ripollet.
 - 13.er premi, Medalla de FOTO-FILM DEL VALLÈS, a l'obra «LA CERCA», d'En Albert Coll i Castellà, de Barcelona.
 - 14.er premi, Copa de JOIERIA SORIGUÉ, a l'obra «TERCERA EDAT», d'En Jaume Ros i Piera, de Mataró.

CLASSIFICACIÓ RESIDENTS A SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

- Primer premi**, Trofeu ASSOCIACIÓ DE PROPIETARIS ZONA PRIMAVERA, a l'obra «AIXE-CANT EL VOL», d'En Jordi Iglesias.
- 2.er premi, Trofeu SUMINISTRES CLADELLAS, a l'obra «SARDANES», d'En Josep M. Dalmau.
 - 3.er premi, Val de 300 ptes. en material fotogràfic de FOTOS ALCALDE, de Granollers, a l'obra «DE DUES MANERES», d'En Narcís Prim.

I per a que consti, ho signen en el lloc, data i hora abans indicats.

Joan Mas i Marquès

Emili Piera i Vaquero

Josep M. Arboix i Salazar

«Diumenge de Rams», de Pere Pedret, primer premi de
«Tema Santa Eulàlia» (XI Concurs Provincial)

BASES del XII Concurs Provincial de Fotografia

Organitzat per **Foto-Film del Vallès**, de Granollers, i **Agrupació Fotogràfica Santa Eulàlia**, i patrocinat pel Magnífic Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronsana

- 1.ª **Classificacions.** — TEMA SANTA EULÀLIA DE RONSANA i TEMA LLIURE. Per al TEMA SANTA EULÀLIA DE RONSANA es premiaran les fotos que amb millor tècnica i sentit artístic es refereixin a aspectes documentals de la vida, del paisatge i de motius del terme municipal.
- 2.ª **Concursants.** — Residents a qualsevol lloc de la província de Barcelona.
- 3.ª **Obres.** — Màxim de TRES OBRES de cada Tema per concursant.

- 4.ª **Tamany.** — Costat menor mínim de 18 cm. i costat major màxim de 50 cm., sense muntatge, però reforçat per la seva part posterior.
- 5.ª **Presentació.** — Al dors de cada fotografia tindrà de figurar el títol i el Tema de l'obra i el lema de la col·lecció. S'acompanyarà detall de les obres que presenti i nom i domicili de l'autor.
- 6.ª **Entrega i plaç d'admissió.** — Els paquets amb les obres hauran de ser entregades fins el dia 31 de juliol a Foto-Film del Vallès, Plaça José Antonio, 32, Granollers.
- 7.ª **Drets.** — Sense drets d'inscripció, però les obres tindran de venir amb despeses a compte del remitent, i seran tornades a ports pagats.
- 8.ª **Jurat i veredicte.** — Estarà format per un representant del Magnífic Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronsana, un representant de «Foto-Film del Vallès» i un d'una altra Agrupació Fotogràfica. La seva actuació serà pública i tindrà lloc el diumenge dia 1 d'agost, a partir de les 10 del matí, al Saló d'Actes de la Casa Consistorial.
- 9.ª **Exposició.** — S'installarà en un local encara no triat, el qual s'anunciarà oportunament, i podrà visitar-se, del dia 5 al 10 d'agost. El repartiment de premis s'efectuarà el dia 8 d'agost a les 13 hores.
- 10.ª **Diversos.** — El retorn s'efectuarà seguidament de clausurada l'exposició i d'acord amb l'indicat a la Base 7.ª Els casos no previstos seran resolts pels organitzadors o pel propi Jurat. Es conservaran acuradament les obres rebudes però no s'admet cap responsabilitat pels desperfectes que puguin sofrir. El fet de concursar implica l'acceptació de les Bases esmentades.

P R E M I S

Hi haurà un mínim de 12 premis, consistents en trofeus.

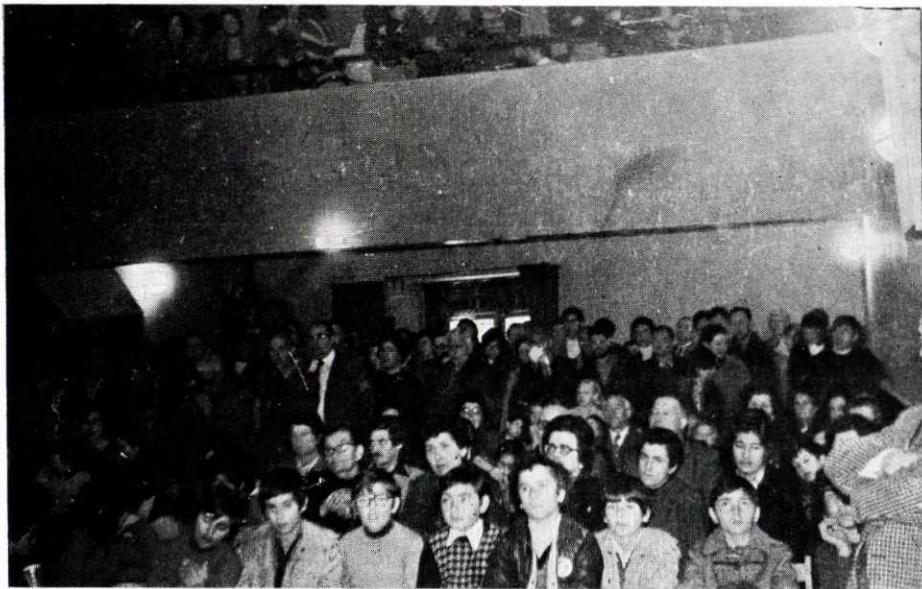
En el «Tema Santa Eulàlia de Ronsana», s'atorgaran, a més, els següents PREMIS EN EFECTIU:

Primer Premi:	4.000'— ptes.
Segon Premi:	2.500'— ptes.
Tercer Premi:	1.500'— ptes.

Les obres que obtinguin aquests Premis en efectiu quedaran Propietat de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronsana. Totes les altres obres, tant de Tema Santa Eulàlia com de Tema Lliure, seran tornades als seus autors.

A fi d'estimular l'afecció a la fotografia artística en la nostra localitat, s'entregaran també un màxim de tres premis a les millors obres d'aficionats locals.

Santa Eulàlia de Ronsana, juliol del 1976

Casal Parroquial

De fet, tot el poble ja sap què és el Casal i quina és la seva finalitat.

Des de la seva fundació, que va ésser en el temps de Mossèn Manel, l'any 1932, fins ara, amb més o menys encert ha anat complint amb aquesta finalitat, que ha estat la de l'esplai honest, actes culturals, actes de formació religiosa, teatre, cinema, sardanes, festivals, assemblees, festes de vellesa, algunes vegades per la diada de les «gitanes» hi ha tingut lloc ball rodó amb conjunts moderns, homenatges a persones del poble, rebudes de personalitats, concentracions de jovent amb un ideal d'apostolat, etc., etc.

Però cal dir, tot seguit, que si aquest local ha servit o serveix per tantes coses, segurament ha estat perquè no n'hi ha hagut d'altre, ja que alguns dels actes cal reconèixer que necessitarien un local més apropiat per tal que el local i l'acte a celebrar-hi estiguin més en consonància l'un amb l'altre.

Però heus aquí el curiós del cas, i és que fa molts anys que tots diem que a Santa Eulàlia necessitem un local a la mida del nostre poble, que sigui una mica gran, confortable, i que serveixi per diversos actes i festivitats, i resulta que aquest local no està en projecte, ni crec que en poguem gaudir durant una colla d'anys. Millor que no fos així, però de moment i objectivament el panorama es contempla d'aquesta manera.

I és per això que el Casal, tot i semblant que no li donem cap importància ni cap valor, ja que el Casal sempre ha estat la «Ventafocs» del poble, ens

Acte d'Inauguració de les millores al Casal: Enric Duran, Elies Valls, Enric Torras, Josep Barbany i Joan Dantí.

ha tret de forces compromisos, a voltes difícils de resoldre si no hagués estat aquest humil local.

Es pot dir també que ha tingut temporades més esplendoroses que altres, sobretot en els seus primers anys, ja que Mossèn Manel era un home actiu i tenia un gran neguit per la joventut. Deia que el jovent, sobretot en el temps lliure, havia d'estar ocupat amb alguna activitat, i així la vida era més plena, i encara que a vegades això costa algun sacrifici, també dóna joia i alegria, i no dóna lloc a un fenomen tan actual com és l'avorriment, tot havent-hi avui dia moltes més atraccions i comoditats que llavors. Ens en podrien donar testimoni tota aquella colla de joves que a peu anaven a assajar i també acudien a la casa del músic Ramon Vilà, gran amic de tot el poble, que actualment viu a Canovelles component música, sobretot sardanes, doncs amb ell s'havien assajat sarsueles i s'havien representat amb molt d'èxit.

Després, és clar, Mossèn Manel s'anà fent vellet fins que forçosament i degut a la malaltia deixà el Casal definitivament.

Des de llavors han anat peregrinant per la nostra Parròquia diversos Mossens, com Mn. Francesc, Mn. Tomàs, l'equip del sector, últimament Mn. Jaume Abril, encara que formés part també de l'equip, molt poquet temps Mn. Emili, i ara actualment és Mn. Pere Farriol qui té cura de la nostra Parròquia. Cal dir que últimament Mn. Jaume Abril hi ha fet també una

campanya molt profitosa, tornant a fer reviure l'esperit d'aquest Casal i aplegant a un grup molt considerable de jovent.

Anomeno als Mossens perquè, com que el Casal depèn molt de la Paròquia, forçosament en el Casal hi ha més vida o menys segons les perspectives de cada Mossèn. Potser no hauria d'ésser tan així, però hem de reconèixer que fins ara ha anat succeint d'aquesta manera.

De totes maneres, des de la seva fundació fins ara, tots els Mossens hi han contribuït d'alguna manera. Quant a l'aspecte material podem dir que Mn. Manel a més de la seva fundació, féu algunes reformes d'ampliació d'una certa importància; Mn. Francesc amb l'intercanvi dels primitius bancs per unes butaques que si bé no eren noves, sí que estaven en molt bon estat; Mn. Tomàs amb una ampliació del local, també d'una certa importància, la qual consistí en avançar la façana i aprofitar aquest espai per fer-hi un sostre intermitjà per a més capacitat; ell ens podria explicar però les suades que li va costar. I últimament Mn. Jaume amb la col·laboració de tot el poble en aquestes últimes millores que tots ja coneixem, però per si algú no n'estés al corrent consisteixen en un cel-ras nou col·locat un metre per sota de l'altre a fi de millorar en el so, la temperatura i l'estètica; la instal·lació elèctrica molt millorada, pintura, alguns petits detalls decoratius amb fusta, els lavabos més adecentats, la porta d'entrada nova, altaveus, amplificadors, focus i alguna petita cosa més. Degut a què es va dur a terme amb la col-

Inauguració de les millores al Casal.
Grans i petits a l'escenari. (22-XII-75)

laboració de tot el poble, no sé qui ha de donar gràcies a qui, potser tots ens podem donar les gràcies mútuament, perquè entre tots hem lograt unes millores que en definitiva repercuten en bé del poble.

I així, actualment, i en el seu interior, es pot dir que queda un local senzill però bonic i presentable. No es pot dir el mateix dels seus exteriors ja que les parets laterals i la coberta, la veritat és que no presenten molt bon aspecte.

Potser com a cosa nova es podria dir que el Casal, així com hem anat dient que fins ara depenia gairebé totalment del Mossèn de la Parròquia, últimament mossèn Jaume, abans del seu trasllat a Barcelona, va proposar, ja sigui perquè veia que els mossens escassegen i potser no sempre disposariem d'un mossèn per la nostra Parròquia o per altres motius, deslligar en certa manera Parròquia i Casal i que la responsabilitat no depengués tan directament del Mn. respecte del Casal, tant per les seves activitats com en l'ordre econòmic. L'economia fins ara estava immersa dins la Parròquia i el Mn. era l'únic coneixedor, posseïdor i distribuidor d'aquesta renda, petita o gran. I si el Casal tenia algunes despeses i no les podia cobrir, llavors suposo que la Parròquia les devia eixugar. Però també cal tenir en compte que actualment les Parròquies tenen una economia molt més prima que abans, sigui pels motius que sigui, però és així, almenys en el nostre poble. Llavors, potser també amb més raó al Casal li cal una autonomia, en molts ordres i entre ells l'econòmic, per tal de poder subsistir.

Després d'aquesta proposició de Mn. Jaume, que ens va semblar força encertada, un grup de gent, alguns de grans i forces de joves, varem assumir aquesta responsabilitat, deixant clar però, que el Casal continuaria amb el mateix fi de sempre i que el Mossèn que hi hagi a la Parròquia pot sempre advertir, suggerir i disposar, d'acord naturalment amb aquest grup.

Les normes que es varen establir més o menys foren aquestes: Que el Casal s'utilitzi per als diferents actes que es puguin celebrar al poble (excepte casos que ofereixen unes condicions totalment oposades als fins pels quals es va crear aquest Casal), ja sigui a càrrec del grup que normalment actua en el Casal o altres entitats, previ acord naturalment amb el grup responsable, per tal de confirmar-hi dates, horaris, classes d'actes a realitzar-hi, etc.

Que el grup que normalment actua en el Casal, ja sigui amb teatre, cinema, festivals, etc. deixarien voluntàriament, tretes les despeses com és de suposar, tots els ingressos en el compte del Casal. Que els grups del poble que necessitin el Casal i en l'acte a celebrar-hi hi hagi cobrament d'entrades, el Casal es quedaria amb un 20 % dels ingressos. Si el grup és de fora del poble amb un 30 %. Que en actes culturals, com poden ser conferències, assemblees, etc. i l'entrega sigui lliure, aleshores el Casal s'ofereix gratuïtament, si bé accepta una aportació voluntària dels seus organitzadors. Que aquest grup de responsables s'esmeni en la conservació del local i l'ofereixi en acceptables condicions, i si l'economia ho permet, millorar-lo en el que més sembli convenient.

Per a fer més simple l'entrega dels donatius, amb motiu de les últimes millores, s'obrí un compte corrent en nom de Casal Parroquial a la Caixa Provincial del poble, el qual continua vigent i s'ha acordat que quedí com

a definitiu, ja que també serà d'utilitat d'ara endavant tot i que hi hagi poc moviment.

Quant al grup que assumeix aquesta responsabilitat, es pot dir que el formem força colla, la majoria jovent però també alguns de més grans. No cal dir que el Mossèn sempre que ho desitgi hi té el seu lloc dins d'aquest grup.

És desig de tots que, de tant en quant, hi entri gent nova per tal d'evitar el perill de caure en l'abandó i en la rutina.

Penseu en el jovent i sobretot en els adolescents i fem un petit esforç oferint-els-hi una mica del nostre temps lliure, per ajudar-los a superar amb dignitat aquests anys tan decisius en la vida d'una persona.

Si algú desitja participar en les petites activitats d'aquest grup només cal que es pronunci i ben prompte hi tindrà el seu lloc.

Per acabar només dir que durant la temporada d'estiu, lògicament, poc moviment hi haurà, però que passada la calor procurarem que el Casal torni a rutllar i pugui servir al poble dins les seves possibilitats.

Quant a l'economia, i a partir de l'inici d'aquestes millores, podem dir que està de la següent manera:

INGRESSOS

Donatiu del poble per a les millores	253.986'	253.986'
» Caps de Família	10.000'	263.986'
» Ajuntament	25.000'	288.986'
» Parròquia	33.326'	322.312'
Actes celebrats al Casal fins el 27 de juny	58.601'	380.913'
Pastorets del Moviment d'Esplai - 30 %	6.000'	386.913'
Festes de Primavera - 20 %	5.840'	392.753'
Caramelles (tretes les despeses del dinar)	14.079'	406.832'
Sessions de cinema	20.633'	427.465'
Aportacions voluntàries dels Caps de Família per celebrar-hi conferències i reunions	600'	430.564'
Diversos	2.499'	429.964'

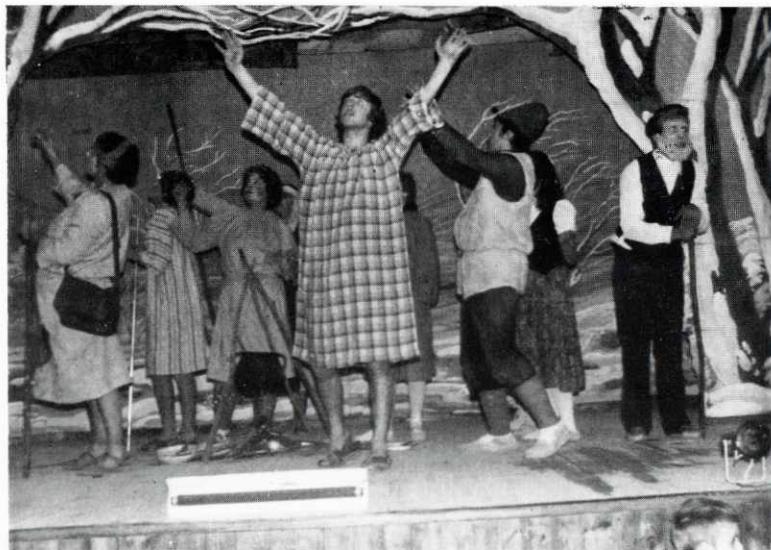
DESPESSES

Millores del Casal	358.328'	72.236'
Actes del Casal	16.594'	55.642'
Cinema	8.380'	47.262'
Diversos: llum, butà, estris neteja, etc.	7.381'	39.881'
Actes del Casal	1.125'	38.756'

SALDO ACTUAL EN EL COMPTE: 38.756' Ptas.

Santa Eulàlia de Ronsana, 2 juliol 1976

Comentari de Joan Dantí amb el vist i plau
del GRUP. Els comptes, presentats per tot el
GRUP.

Una escena dels «Pastorets»

TEATRE

Un altre any passat! I què direm del teatre a Sta. Eulàlia? Sembla mentida, però una cosa que ocupa tantes hores de l'any i que ara, a l'hora de passar balanç del que s'ha fet, sols surtin dues obres: «Els Pastorets» i «Distret... però no tant».

Què fem doncs, que no representem més obres? A part que ens costa molt decidirnos a l'hora d'escol·lir l'obra a fer, penso que deu ser veritat que el muntatge de qualsevol obra porta molt temps de preparació: hores d'assaig, hores de dissenyar l'esenario i el decorat, hores de treball en el muntatge d'aquest decorat, hores pensant el vestuari, hores per confeccionar-lo, hores... jo què sé per què, però en definitiva, hores de treball perquè l'obra surti decentment representada. Per això, no és d'estranyar que els que més o menys treballem en alguna d'aquestes coses, quan acaba la representació de l'obra, a la vegada que s'està molt content per la culminació de tot un temps de treball de cara al poble, et queda el petit dubte de saber si realment el públic assistent s'ha fet càrec de tots els esforços que es condensen en aquelles tres hores de riure i disfrutar veint el desenllaç de l'obra. Esforços, no solament dels actors, sinó d'una cinquantena de persones en «Els Pastorets», i una trentena en el «Distret... però no tant».

Ara bé, també és cert que no es fan aquests esforços perquè tothom els aplaudeixi o es compadeixi de nosaltres. Els fem perquè volem donar alguna cosa al poble i, a la vegada, perquè tot fent-los ens trobem i passem hores agradables.

Diem alguna cosa del què hem fet.

«Pastorets»: Més de cinquanta actors. Tres dies de representació: Nadal, Cap d'any i Reis. Tots tres dies el Casal estava ple; i tots tres dies es van sentir —a part d'altres— aquests comentaris: «Com cada any», «Ja se sap, són Pastorets», «Els ha sortit molt bé», «La mainada disfruta molt». I ara jo pregunto: si és com cada any, si ja se sap que són

«Pastorets», per què doncs, cada dia el Casal es va omplir de gom a gom? No serà que els «Pastorets» és una cosa més per ajudar-nos a viure el Nadal? No serà també que no solament són la mainada qui disfruta veient els típics personatges, sinó que som també nosaltres, joves i grans, que ens agrada tornar a ésser una mica com infants? Només per això, ja val la pena fer «Pastorets».

«Distret... però no tant». Representada dos dies a Sta. Eulàlia, una vegada a Vallromanes i una altra vegada a Llerona.

És una obra còmica en la qual difícilment podreu aguantar el riure durant tota la representació. No hi busqueu un fons complicat, és simplement el que es veu.

Aquesta obra ha permès descobrir joves actors que per primera vegada pujaven a l'escenari; a la vegada que ha confirmat el valor dels qui ja fa més temps es mouen dins el teatre.

Es va organitzar també un Festival Infantil en el qual els principals protagonistes foren els infants. Estem segurs de que ja de petits els agrada presentar-se al públic i que quan es tenen dotze o tretze anys, ja no agrada fer simplement un acudit escenificat, sinó que s'aspira a representar una obra que, encara que curta, tingui argument. Per això no volem oblidar aquest camp d'acció en la gent menuda, sinó al contrari, treballar-hi fins on sapiguem.

Què farem?

De moment podem avançar que la pròxima representació serà més o menys pel setembre i farem «El Testament», de Xavier Benguerel. Així com ara vàrem fer una obra còmica, aquesta és un drama. Ens agradaria complaure una mica tots els gustos i per això hem escollit «El Testament».

Tenim altre projectes, però tot just són projectes. Ja anirem informant quan comencin a ser realitat.

Jaume Galobart

Representació de «Distret... però no tant»

Un aspecte del camp de futbol el dia del II Festival Sardanista

Agrupació Folklòrica Sta. Eulàlia

Penso en les sardanes d'exhibició que es varen ballar aquest any passat en el Camp de Futbol amb motiu del II Festival Sardanista; i heus ací que contemplant ara en la imaginació aquelles colles que en aquella tarda ens varen acompañar, comprenç una mica més perquè el poeta ha pogut dir que

«la sardana és la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan.»

Tota idealisme, tota sentiment i harmonia. Recordo ara aquell punteig tan elegant i tan simple d'aquelles colles i penso quant hi hauria repugnat qual-sevol gest extravagant que algun dels sardanistes hagués fet.

Ordre, cadença, harmonia del gest, realització corporal de la melodia de l'ànima commoguda, idealització dels moviments del cos, espiritualització de la part formal de l'ésser humà, això és el que deu ser la dansa digne de l'home.

Aquella tarda va ésser una exhibició de tot això. No solament unes colles que ho varen fer molt bé i que, en arribar a casa, exaltàvem el seu gran afinament en el punteig de la sardana. Va ésser, sobretot, una manifestació d'aquesta dansa que un dia va fer dir al cèlebre pianista Harold Bauer, estrany a la nostra terra:

«La vetlla d'ahir amic, em sotragà amb una de les emocions més autèntiques i més fortes de la meva vida. La sardana! No coneix res de semblant. La vostra dansa és una suprema harmonització de ritmes. Tra dueix un desig colectiu, el més noble, el més alt.»

Ara convido a que penseu en una audició qualsevol de les que hem fet aquest any passat a Sta. Eulàlia. De segur que us crida l'atenció els peus poc destres de la gran majoria dels balladors, o bé els seus braços, de manifest cansament. I després d'aquesta primera apreciació afirmeu, sense cap por d'equivocar-vos, que si el poeta ens hagués vist ballar de segur que mai hauria dit que és la sardana la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan; i que segurament tampoc el pianista hauria reaccionat amb aquelles paraules d'elogi amb què va reaccionar.

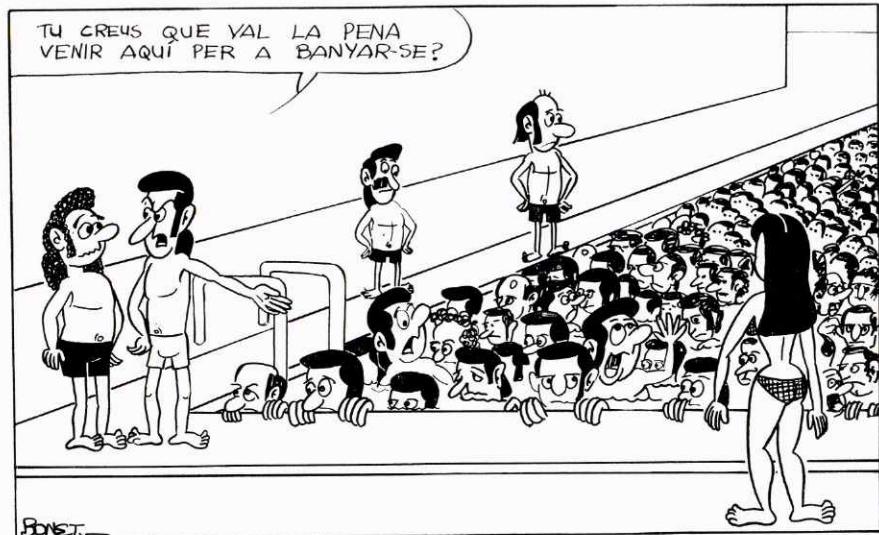
Cadascú que pensi el que lliurament vulgui, però hi ha una cosa certa: a mida que fem sardanes cada vegada ens acostem una mica més a aquesta Sardana ideal i, potser encara més important, quan hi ha sardanes la gent es troba, parla, creix l'amistat i fa que un altre poeta pugui dir:

«Un a un ens cerquem tots els germans;
els dels cims, els del mar i els de la plana.
És la Sardana que ens uneix i ens fa forts i ens fa constants
en la gesta sens fi que el cor demana.»

Perquè tot això sigui veritat, també aquest any farem curssets i perfeccioarem la nostra manera de ballar. I farem audicions, i eixamplarem la nostra amistat.

La Comissió

Humor, per Bonet

Asociación de Vecinos

«MAS VENDRELL»

NUESTRO PUEBLO

Nuevamente se me ha brindado la ocasión y el privilegio de poder expresar mis más auténticas impresiones sobre Santa Eulalia de Ronsana, nuestro encantador terruño. Ello ha sido posible gracias al genuino anuario editado con motivo de la Fiesta Mayor del lugar.

Creo que no pecaré de falsa modestia, si me otorgo la presunción de querer —creo que este es el adjetivo más justo— a esta singular comarca y sus gentes. Este sentimiento tiene su origen en la relevante personalidad de los simpáticos e íntegros moradores de este pueblo y prosigue advirtiéndose a través del escenario natural que ostenta Santa Eulalia de Ronsana, entre el contraste de su aridez y la espléndida belleza de la geografía del sitio y su entorno.

La composición de este grato conjunto provoca una atracción que, a los que somos habitantes transitorios, nos hace experimentar una impresión de gozo y satisfacción al poder vivir nuestros momentos de reposo en este inconfundible paraje incluido dentro del portentoso marco vallesano.

Quien ha tenido ocasión de exhalar la suave aura nocturna de Ronsana, situado en el punto más alto del pueblo, a la salida de una sencilla pero típica y apetitosa cena en «Cal Mestret»; tratando a artesanos nativos y honestos de la talla del carpintero, herrero, jardinero, etc., etc. —la lista sería interminable—; tomando el café en la denominada «Sala»; compartiendo una velada verbenera en el «Paradís Park»; solicitando ayuda a los eficientes colaboradores de la Corporación Municipal; paseando y contemplando sus conocidas Rieras y Serras; visitando sus antiguas masías; quien, en suma, ha disfrutado y participado del estilo inédito de Santa Eulalia de Ronsana debe considerarse integrado. Y así lo admite nuestro pueblo.

Santa Eulalia de Ronsana es uno de los pueblos con más regio sabor rústico del Vallés Oriental. El encanto que evocan sus escampadas casas y sus agregadas aldeas de La Sagrera, Bonaire, El Rieral, El Serrat, La Vall y Serra de Granada, todas ellas de añoso significado, armonizan con los monumentales pinos y las centenarias encinas de su paisaje. La agricultura es una de sus principales fuentes de riqueza. Destacan en este brillante conjunto geográfico distintas masías de gran relieve por su interesante arquitectura catalana.

Una de las características más sobresalientes de Santa Eulalia de Ronsana es, sin duda alguna, la hospitalidad de los oriundos. En efecto el emigrante que llega a este lugar, prácticamente sin peculio alguno, tiene ocasión de labrar aquí su porvenir, con sinceridad compartida y espontánea alegría, gracias a la consideración y respeto que encuentra en su nueva comunidad.

Siempre recordaré con extraordinario agrado una escena que tuve ocasión de presentar como espectador de excepción. Eran nuestros primeros tiempos en el «Mas Vendrell», nuestro lugar de residencia en Santa Eulalia de Ronsana y ocurrió en el transcurso de la construcción de nuestro lar. Entre el equipo que llevó a cabo la obra había un joven, que por sus costumbres y forma de expresarse parecía de linaje catalán y haber nacido en el pueblo. Tuve oportunidad de dialogar con él en distintas ocasiones llegando a intimar. No olvidaré sus palabras cuyo sostén principal se basaba en evocar y alabar a sus excelentes vecinos. No había nacido aquí pero sentía como nosotros, estaba

encantado de residir en Santa Eulalia de Ronsana, le preocupaban los cotidianos problemas del vecindario y en la Fiesta Mayor punteaba las sardanas como nadie. Es una anécdota de la que se desprende un matiz de verdadero espíritu social y verídica conciencia cívica de los residentes de Santa Eulalia de Ronsana.

Los habitantes co-lindantes al punto central que es la antigua aldea, queremos participar aún más de las obligaciones de civilidad que nos unen con nuestro pueblo. Por ello, estamos concienciando a los componentes de nuestra urbanización para que en un futuro próximo y de la mano de nuestros compañeros de Santa Eulalia de Ronsana, encontremos los recursos necesarios para que a través de una mutua colaboración nos permita favorecer, si cabe, el desarrollo socio-urbanístico de nuestro pueblo.

Las sugerencias expuestas no serían posibles sin las expertas directrices de nuestra principal autoridad, a la que a través de estas páginas nos permitimos animar a seguir en la gran labor emprendida y formulamos nuestros más sinceros votos para que su gestión siga en la línea de aciertos actuales.

Asimismo, no quisiera desaprovechar la ocasión de testimoniar nuestro afecto y más sincero agradecimiento al extraordinario equipo de auxiliares que constituye la administración de los intereses de nuestro pueblo, quienes en todo momento, a pesar de las innumerables dificultades surgidas, han sabido diligenciar los problemas planteados a través del servicio diario y particularmente a nivel trascendental, tratando con dinamismo y planza los obstáculos más acusados.

Siguiendo esta secuencia de hechos, nuestro más ferviente deseo sería poder ayudar a las personas que con su esfuerzo contribuyen a edificar nuestro pueblo. Por ello, nuestra intención es llegar a proporcionar a la comunidad de Santa Eulalia de Ronsana nuestro pequeño óbolo, trabajando al lado de los responsables municipales de las tareas urbanísticas que tan necesitados están de ayuda. Así es que ofrecemos, ya desde ahora, nuestra inexperta pero voluntaria colaboración, si el Excmo. Ayuntamiento lo cree conveniente, al objeto de descongestionar al ejercitador de turno de los problemas urbanísticos del contorno, facilitando así la labor de control y el pulso real de sus necesidades.

La vertiginosa evolución de Santa Eulalia de Ronsana exige de sus habitantes la necesidad de meditar acerca de nuestra ayuda y entrega. Ello permitirá cimentar sobre unas bases sólidas el futuro de nuestro pueblo. Insistimos sobre el hecho de que dada la estructura de Santa Eulalia de Ronsana, nuestra actual colaboración con el Ayuntamiento para mejorar nuestras necesidades de viabilidad, convivencia, cultura, información, etc., etc., es infinitamente minúscula ante las innumerables posibilidades que por su índole ofrecen las numerosas urbanizaciones del lugar.

En conclusión, creo sinceramente y estoy absolutamente seguro al afirmarlo que Sta. Eulalia de Ronsana dispondrá de todos los brazos necesarios. En cualquier caso, me permito, informalmente, la facultad de manifestar a todas las urbanizaciones hermanas, un llamamiento de solidaria colaboración. Sabemos que es una considerable responsabilidad y que ello exige dedicación y abnegación pero se trata de NUESTRO PUEBLO.

Urbanización Primavera

¡No hay duda! El interés hacia Urbanización Primavera ha cambiado ligeramente, pero hay cambio. Nuestra lucha para lograr los mínimos necesarios para vivir decentemente van consiguiéndose, sin llegar, ni mucho menos, a satisfacernos completamente. Dentro de todas nuestras cabezas se agolpan una serie de dudas y problemas por solucionar, pero debemos ser cautos y poco a poco, sin desterrar el hacha de guerra, los intentaremos reducir, sin levantar polvaredas de discusiones sin importancia, o al contrario, poner en manos legales cualquier irregularidad.

Respaldados ya por una Federación Regional Catalana de Asociaciones de Parcelistas, tenemos la suficiente fuerza jurídica, para mirar con serenidad nuestro porvenir, para tranquilizar, incluso al asociado más impulsivo, que los hay, en el momento de faltar los servicios de primera necesidad. Esta Federación ha enviado al Gobierno, para su conocimiento, seis puntos básicos, en los que se explica detalladamente las características administrativas y urbanísticas, con las que se encuentra cada propietario de parcela. Hemos de considerar la importancia de esta Federación: sólo en la parte económica representa una inversión, en tipo de ahorro familiar, de seiscientos mil millones de pesetas, correspondientes a cientos de miles de propietarios parcelistas.

Nuestra posición referente al pueblo, ha superado ya las primeras oposiciones, las más difíciles de romper, al recibir en nuestra Urbanización una comisión de la Asociación de Cabezas de Familia, cuya visita nos produjo gran satisfacción por lo inesperada y agradable. También tuvimos el placer de escuchar por Pascua, las clásicas «caramelles» en su visita por nuestras calles. También debemos anunciar que en su momento y mediante la Revista Ronsana, convocamos un Premio para la persona o institución de Santa Eulalia, que en el transcurso del año 1976, haya ofrecido su colaboración desinteresada en la línea socio-cultural, para bien de todo el pueblo.

No queremos cerrar este año nuestro artículo sin dejar de notificarnos nuestros anhelos para el futuro. Tenemos desde septiembre de 1975 las luces en nuestras calles, queremos continuar adecuando nuestra urbanización para el bien de todos, pondremos señales de tráfico, rotularemos las calles, intentaremos hacer vallar las parcelas, deseamos comprar algunos terrenos para colocar lo que algún día será nuestra sede social, etc. Debemos tener en cuenta que cada vez son más los asociados que desean quedarse a vivir definitivamente en Primavera, sólo pretendemos que a los nuevos residentes no les falte nada de lo que se necesita para vivir dignamente.

Sólo nos resta felicitar a todo el pueblo en esta su Fiesta Mayor 1976, que sin duda, también es ya la nuestra.

PRIMAVERA

Sección Agrícola y Ganadera

Se me ha pedido insistenteamente que vuelva a colaborar en la «Sección Agrícola y Ganadera». No ha sido fácil acceder. Veo que después de cinco años de no hacer historia de nuestra Agricultura y Ganadería me va a ser bastante difícil sintetizar todo lo que se pueda comentar sobre ellas. También me resistía a hacerlo porque sé de antemano que, comentar, descubrir o denunciar la situación del campo, no es arreglarlo, sino sólo esto: comentar, descubrir o denunciar. Si tuviera la certeza de que mis comentarios iban a arreglar algo, aunque fuera poco, estaría haciéndolos todas las semanas.

No voy a hablar de precios ni de mercados en particular. Mi intención es glosar, en este breve espacio, la actualidad Agrícola y Ganadera de nuestra localidad. Por mi mente han pasado, en los días de preparación de esta crónica, un sin fin de cosas que dudo pueda plasmar, unas por ser muy atrevido comentarlas y otras porque lo que pueda decir es sabido de todo el mundo, por lo menos, los que están vinculados a la tierra y sus productos.

Hecho este preámbulo voy a entrar de lleno en la materia. Así, de entrada, diré que la agricultura y la ganadería están degradadas. No hay gente que quiera hacer de payés (que no es lo mismo que «fer el pagès»). No hay la protección debida por parte de los organismos oficiales y la poca que hay es insuficiente. La política de precios de los productos del campo está mal llevada. Hay una enorme diferencia de precio entre lo que cobra el productor y lo que paga el consumidor (recordemos, por ejemplo, el precio de las patatas durante la pasada primavera).

En esta localidad, así como también en la zona, hay dos maneras de explotar las tierras (las buenas, porque las malas casi todas están yermas). Una de ellas es sembrar cereal año tras año y la otra (las menos) transformar los productos del campo en carne o leche. Referente a la primera, se puede decir que es la más económica en lo que se refiere a mano de obra; todos los trabajos se hacen con maquinaria, desde la siembra hasta la siega y trilla. La mayoría de las veces el productor no ve ni el grano que ha recogido, pues desde las mismas máquinas trilladoras se deposita en camiones o remolques y es transportado directamente a las fábricas de pienso. He dicho que esta forma era la más económica, pero no es rentable. Esto incluso se realiza en buenas tierras de regadio, donde, no hace muchos años, después de recogido el cereal se sembraba maíz y judías en gran cantidad.

En la segunda manera de explotación, lo que tiene más importancia es la «fabricación» de carne, especialmente de ternero. Vacas, descontadas dos o tres explotaciones industrializadas, no creo que haya más de cincuenta, sobre el millar que había entre los años que van del 1940 al 1960.

Hay otro cultivo que merece capítulo aparte: el almendro y el avellano. El primero casi está extinguido, los árboles han muerto de viejos o mal cultivados. Si bien es verdad que es un fruto muy expuesto a las heladas tardías al que perjudicaban, no creo que sea razón suficiente haber llegado a su casi extinción. Si los precios de este producto hubiesen sido remuneradores, yo creo que aún veríamos nuestros secanos plantados de almendros, y más ahora que se han importado variedades menos precoces y más resistentes a las bajas temperaturas. No os produce nostalgia al recordar cuán bonito era, en los meses de enero y febrero, ver las partes altas de nuestra localidad totalmente cubiertas de flores?

El cultivo del avellano se resiste más a desaparecer, aunque lo va haciendo paulatinamente. Esta es una explotación singular, que se da en contados puntos de la geografía española (en Catalunya las más importantes son los de las zonas de Reus, Sta. Coloma de Farnés y esta parte de nuestro Vallés).

Si comparamos las cotizaciones de la avellana de hace diez años con los actuales, veremos que son los mismos o menos. Teniendo en cuenta que los costos de producción se han triplicado, queda explicado por qué, también, va desapareciendo este cultivo. A pesar de todo estoy seguro que si el avellano está bien abonado y cultivado, con los tratamientos adecuados a cada enfermedad y buscando reducir costos a la hora de la recogida, es un cultivo con futuro, precisamente por ser una explotación agrícola que no se da en cualquier lugar. ¡Ah! También sería un factor interesante, para que fuera rentable, programar, por parte de quien corresponda, la exportación a países que no les es dado esta clase de cultivo. Que no se puedan exportar manzanas y peras, porque se producen en casi toda Europa, es comprensible, pero la avellana, que sólo se produce en dos naciones más, no lo es tanto.

La ganadería es el plato fuerte de la economía local. Esta sí que ha ido en aumento, sobre todo en la cría de cerdos y terneros. No ha aumentado la producción de pollos de carne y las vacas (ya lo he mencionado antes) han disminuido considerablemente. Como que al empezar este comentario he dicho que no hablaría de precios y mercados, me abstengo de hacerlo, pues se necesitarían bastantes páginas para explicar las oscilaciones que sufren los precios de nuestro ganado, incluso de una semana a otra.

También quiero hablar de la «anti-agricultura». Todos los agricultores (los pocos que somos) estamos enormemente molestos por las invasiones que sufren nuestros campos por parte de personas ajenas a ellos. No es difícil ver en los cultivos, sobre todo los de huerta, gente que está llenando el cesto de las verduras y frutas que les viene en gana. ¡Y no les digas nada! Es la primera vez que lo hacen y como que están al aire libre y nadie lo recogía —dicen— a lo mejor se echaría a perder. Si te pones en un plan serio, los más educados (que son los menos) te lo quieren pagar y los menos educados (que son los más) incluso llegan a amenazar e insultar, y te dicen que a lo mejor aquello no te pertenece.

Todos sabemos que el forzar una puerta para entrar en casa ajena, aunque no sea para robar, es un delito. Las personas que así actúan son buscadas y perseguidas por la fuerza pública. Pero amigos, ¿no será también un delito traspasar los linderos de una finca para apoderarse de lo que no les pertenece? ¿No tendrían que ser castigados los que así obran? Y la fuerza pública, en estos casos, ¿qué hace? Puede que venga día que tan «buena» habitud sea punible y se apliquen los correctivos precisos y justos a los que acatan de este modo.

Hay otra manera de fomentar la «anti-agricultura». No se da mucho afortunadamente, pero se da. Veamos. Imaginaros que a cualquiera de vosotros toque en suerte que un señor decida construir su torre cerca de vuestra explotación ganadera. Al principio todo va bien; mucha amistad, comprensión mutua, tolerancia, etc. Al poco tiempo a este señor (?) se le antojan molestos los ruidos, olores, polvo y no sé qué más. Aquí empieza la guerra; denuncias, visitas de técnicos, declaraciones, etc. ¿A quién se da la razón? ¿Lo sabéis?... ¿En qué quedamos, se protege o no al ganadero? ¿Quién estaba primero, el propietario de la torre o la explotación ganadera?

Otra forma de «proteger» la agricultura es planificando carreteras y autopistas que se «comerán» para siempre parte de los mejores cultivos (los pocos que quedan) de nuestra localidad.

Y... ¿qué más? Sí, hay más, pero termino esta deslabazada crónica con el ánimo de no haber ofendido a nadie y si alguien se siente ofendido que me perdone.

Siento de veras que mi comentario no haya sido más optimista. Creo que es la realidad que estamos viviendo, y como tal, y consciente de ello, no podía comentar de otra manera el presente y el futuro de nuestra «agricultura y ganadería». Hacerlo de otra manera —entiendo— sería falso.

JOSEP MARGENAT I SAMPERA

CASES QUE TENEN HISTÒRIA

Can Falgà

Una vegada més, en aquest voler reviure els temps passats de la nostra història i el petit lloc que en ella hi encaixava al nostre poble, tornaré a citar el document de 1466, on s'hi donen les llars que llavors formaven la parròquia de Sta. Eulàlia de Ronsana, dins la Baronia de Montbui. Eren sols onze, i entre elles, cap de família, en **Ramon Falgar.**

Els temps eren dolents, dels més tristes de la història catalana. Cal pensar per què es faria relació de fogatges, en èpoques on l'escriure no s'estilava pas molt. Ben possible impostos, o pitjor lleves, en dies on les lluites partidistes i dinàstiques s'emportaven el poc que quedava de la que fou gran Catalunya, i pitjor, la sang dels seus fills.

Feia sis anys regnava en Joan II, vidu de D.ª Blanca de Navarra, i casat ja de temps amb D.ª Joana. Els fills de l'anterior, Carles de Viana i Blanca de Navarra, no eren ja al món, víctimes de la insídia familiar, vexats com difícilment uns fills poden ésser-ho pels pares, arribant gairebé segur, als seus assassinats. D'ells que foren ídols del poble, sols en quedava el record. I reals, els nous fills de Joan: Ferran, que serà el Catòlic, aquell any 1466 tenia 14 anys.

En aquestes jornades de lluites, odis i d'interessos partidistes, es fa la llista dels nostres fogatges, entre ells Can Falgà.

Res queda que ens recordi temps anteriors de la Casa. És trist pensar que d'aquest concret Ramon Falgar, a 1466, la tradició viscuda és quasi totalment callada fins quatre-cents anys més tard, a la segona meitat del segle passat, malgrat continua avui el cognom Falgà de l'actual propietari.

De quan hi seria, abans del 1466, la Casa, en aquesta vall rica i poblada ja pels íbers, i els romans? Quins deuen ésser els primers fonaments? I aquests 400 anys de silenci, de res, però que serien de treball continuat. Casa Falgà no és casa d'escuts ni nobleses, però tampoc fou una miserable casa de pagès. Molt més prop del primer que del segon. El lloc és ric, les construccions ho diuen, la sala és de les originalment acabades que coneix la meva poca experiència.

D'aquestes centúries silencioses poc deixa la tradició. Del que pot endevinar-se en parlar amb algun vell del poble, és record d'oir que la finca era molt més gran, que arribava fins l'Església, segurament l'església vella, del bosc de Can Brustenga. Potser això també justificaria els límits escairats en alguns punts, que poden fer pensar amb vendes, dorts o segregacions d'herències.

Altre punt són les llegendes de tresors amagats. Hi ha qui encara diu que si tingüés prous «cuartos» compraria Can Falgà i l'enderrocaria tot, fins trobar el tresor. Tresors, fantasmes, senyors i dèspotes. En la tradició això vol dir dues coses certes: antiguitat de la casa, abans de 1466, i que fou rica, sinó sempre, sí en alguna època.

Una llegenda, oida de boca de dues persones del poble, que repeteixen dels seus pares, que l'oirien... Diu que en temps passats, junt a la sínia i el dipòsit que tenien prop de la casa i del que regarien un tros allà mateix, hi havia un roure molt gran i vell i un gran canyar. Un dia s'hi va calar foc, i, textualment en les dues, «del roure en rajava or»... Foren unces? o algun ferragot? La veu del poble deia, ja llavors, que la casa era vella i rica...

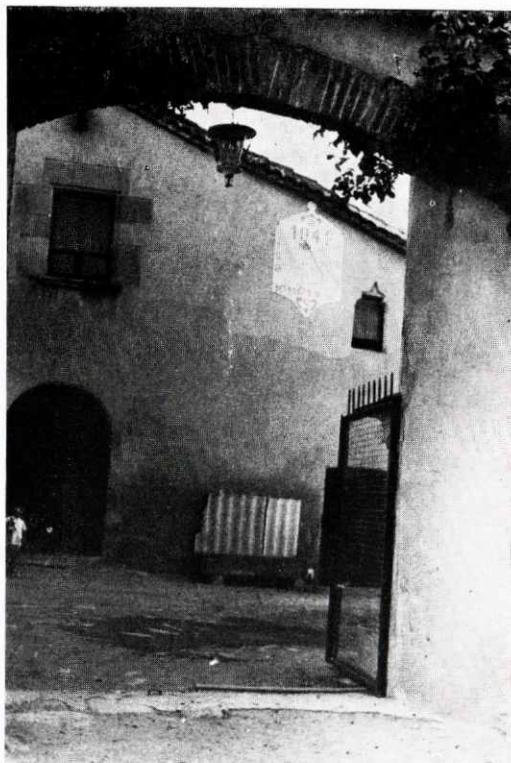
Altra és la tradició de la Creu d'or, la creu que havia estat pagada, molts anys enrera, per les tres cases, Torras, Falgà i Granada, que presidia processons i grans aconteixements i devocions, i que desaparegué el segle passat, fet sempre poc expliat.

El nom Falgà corre pel poble, denotant la seva vivència. D'ací descendeix, entre altres que desconec, l'avi de Can Paiaigua (Tura i Falgà). També a Can Menció.

Però deixem ja aquestes coses; potser altre dia, més documentats, podrem tornar-hi. Ara devem venir a l'avui, i els actuals Falgà el viuen amb tota intensitat. En Fernando, vell i esgotat, l'esposa Concepció Morales, els fills Ferran i Jaume, les espouses Isabel i Margarida, i els néts, tres i dos respectivament, omplen la casa quines parets tanquen i guarden el ressò de tants anys.

La finca queda emplaçada al Sud del terme, llindant amb Lliçà d'Amunt per la Riera de Can Ros. Prop de la carretera, que la parteix, ben prop de l'antic camí que travessava el Rieral i que encara es conserva a trossos, esborrat pel desús i els anys. De molt temps, Can Falgà és la primera casa del terme que trobaria el vianant que, de la ciutat o la costa, es dirigís al nostre poble.

La tradició, oida en diverses fonts, la té per una de les masies més antigues junt amb Torras i Granada (Tarragona). La casa no té grandeses, ni torres ni

«Volguda casa pagesa,
plaent com una escomesa,
oberta com una mà...»

grans salons, com en altres trobem. Hi ha la senzillesa de la masia catalana, austera i callada, on amb silenci i constància s'escriuen les millors pàgines del nostre país, sense títols ni esplendors, sentada en les bones terres d'aquest racó del Vallès, on cada bocí de terra conservarà les suors dels Falgàs, que tants anys mantenen el nom de la casa.

L'edifici és de cara a migdia. Baix, gens esvelt, gran teulada i façana molt ampla, tota ella arrebossada indicant l'any 1941. Un gran rellotge de sol, un plat vell junt al carener que és reforçat per una gran iàcera de ferro, i uns finestrals on es respectà la pedra tallada i artística.

L'actual barri té dues portalades, una directament al camí que porta a la carretera, cara a llevant; l'altra, possiblement la més vella, cara a migdia. Tanquen el barri unes construccions més recents que nosaltres, cara al passat, diríem que no escauen, però que convenen al viure d'avui: unes corts i una granala adosada i comunicada amb la part ponent de la masia. Fem abstracció i suposem que no hi són... El camí vell, o un petit trencall, arribaria al portal, separant de la gran era. Aquesta, ben construïda i encerclada, on ara, en fer-hi uns forats han trobat dos paviment sobreposats, de ceràmica, molt més vella la inferior, malgrat que les dues usen el mateix ciment, és a dir, construïdes enseqüents però aprofitant les peces velles per la inferior, romes pel desgast. Quan es construí la carretera, Can Falgà cedió terrenys, que la partiren i el camí vell quedaría en desús, passant dins la finca, junt al límit de ponent, a poc de la casa.

Junt al portal de migdia, un pou, ara ben tancat i accionat elèctricament. No molts anys enrera, obert i amb la corriola, corda i galleda tradicionals. Molt curiosa és la pedra que cobreix el brocal: rodona, forat rodó que permet poc més de la galleda, i treballada amb estries espirals. Possiblement havia estat base d'un molí de cereals, encara que és poc gruixuda.

Fora del barri, uns metres més avall, l'altra pou i el que queda d'aquell dipòsit que recollia l'aigua de la sínia, que la mula aniria accionant, voltant i més voltant, per regar l'hortet que seria allà mateix. Ja no queda la sínia, però la gent la recorda bé. També allà hi hauria aquell roure...

Anem a la casa.

Parallel a la paret de llevant i en tota la llargada, sota teulada, magatzem o quadra. Paret exterior de pedra irregular, la interior, part pedra com reforç però més de tàpia i ceràmica vella, amb finestra interior per vigilar el bestiar des de dalt l'habitació.

Segueix altra dependència, no tan llarga, no arriba a la paret nord. També per bestiar, amb gran fogaina i pica.

El portal, de mig punt. L'entrada ampla. A la paret del fons, cavat en ella, el lloc on presidiria una imatge. Fons esquerra, entrada al celler; com que la bóta gran no passaria per la porta, varen retallar part del dintel de pedra, dibuixant un arc, quedant tot irregular. Al fons del celler, sense bótes, el cup, que bé es veu darrera la casa, cara Nord. Ara és tot tapat, però abans tenia una porta externa per on hi tiraven la verema, a trepitjar sobre la base foradada.

Al fons esquerra, l'entrada a la cuina, espaiosa, amb la llar i darrera ella, ara tapada, el forn del pa, quina teulada es veu fora i que serviria també per apoiar les portadores al tirar el raïm al cup. A la cuina, pica i rentamans de pedra, i comunicant-hi un rebost espaiós. Una escala de graons de pedra desgastats conduceix al pis. En primer lloc la sala, quasi quadrada, la finestra a la façana i abans, quatre portes de punt rodó, dintel de ceràmica antiga, dues ara tapiades, que condueixen a les càmbres laterals. Altra porta a la cambra nord, al fons de la qual una portella comunica amb la part alta del cup citat. Per baix o per ací, baixarien a fer el most.

És remarcable el sostre de la sala, pel ben acabat. El carener, reforçat amb una gran vigueta de ferro. S'hi apoien les bigues, properes i ben tallades. Les travessen altres llates, primes, sostenint tot el conjunt peces de ceràmica d'uns 25 cms. de quadre, quedant ben adaptades i protegides, a més, encara, amb altres llistons que junten cada dues, perpendicularment al carener. Tot ben ajustat, amb la teulada sobre. Les habitacions, no pas sota teulada, però d'acabat molt inferior.

Les més antigues dades de la família Falgà, ben poques, són que l'amo més antic del qual es conserva tradició en els vells del poble, de qui no recorren nom, va vendre la finca al seu germà Jaume, i s'en anà a Mallorca. Fóra a finals de segle.

Aquest Jaume Falgà vivia casat a Roda de Ter i era d'ofici porcater. La seva esposa era Narcisa i tingueren diversos fills, un d'ells l'actual Fernando. Alguns es quedaren a Roda, on Narcisa tenia algunes finques.

En Jaume morí d'una cossa de cavall, en aquells temps que alternaria aci

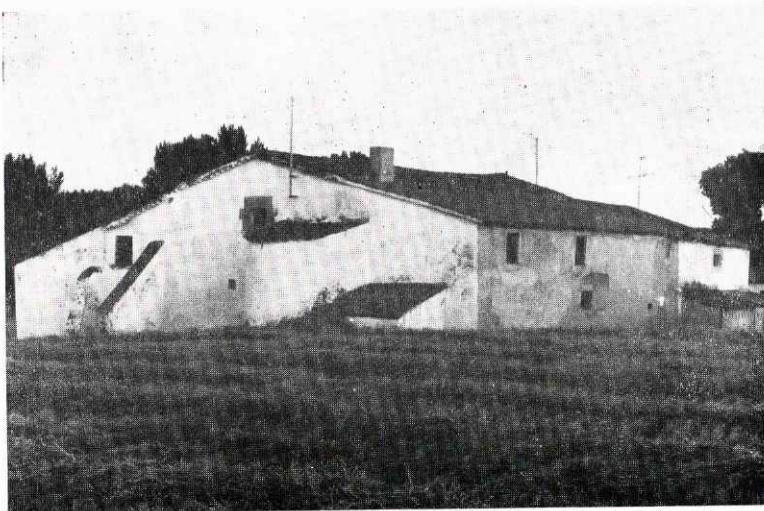
i a Roda, temps en què naixeria en Ferran, l'actual amo de Can Falgà, que compta 80 anys. Vindrien, definitivament, la vídua i en Ferran per allà als anys 20-30 i durant anys la finca era portada per mossos i masovers, en ajut als Falgà. Masovers foren els Riera, de Lliçà d'Amunt i després la família Riudaura, les filles casades al poble.

En Fernando seria un esperit neguitós, innovador dins l'estretesa dels temps, on aquest Vallès vivia força isolat. Ell portà aquí la primera dalladora i la primera arada de rodes. Juntament amb altres veïns, Païas i dos més, explotaren una màquina de batre, conduïda i accionada per tractor, que batia pels quatre i algú altre. La guerra els prengué el tractor, que a poc es retrobà inútil, i la màquina restà anys inactiva, junt a la casa. Això no acabaria amb l'esperit d'en Ferran. Amb un germà es llançà a negocis de llet, pasteurització, envassat. Eren els principis i no tot fou sort. Seguia negocis de llet, tenia alguna tenda a Barcelona, casat ja amb Concepció Morales i alternava Barcelona, Can Falgà i inclus treballa a Saragossa. Jo bé el recordo, junt als pots de la llet, esperant el Baró que el recollís, al trencant de la casa, i darrera el camió, camí del seu treball.

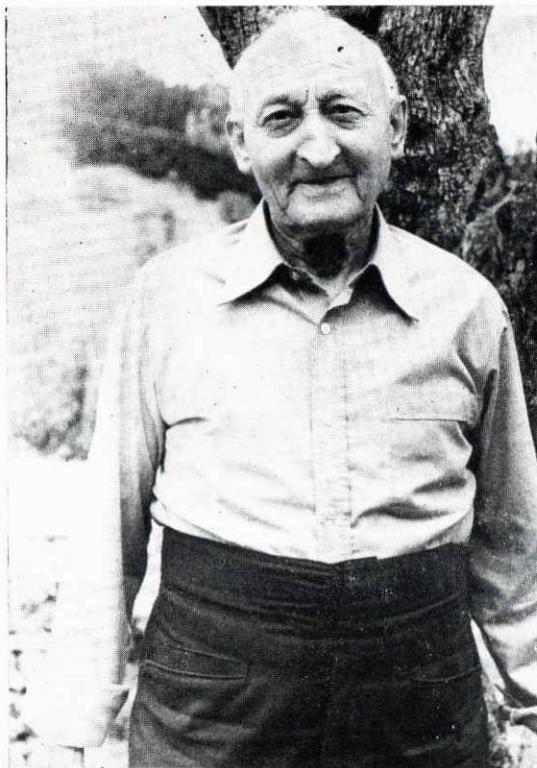
Però sapigué conservar la finca, que no és poc. Ara, envellit i esgotat, allunyat, troba el sosté de l'esposa Concepció i dels fills, emprenedors, treballadors i actius. Amb el neguiteig del pare, però els temps són distints i a més dels temps, tenen unes bases que ell no tingué, i veuen els problemes d'un color diferent. Ferran és Oficial tècnic de Banca, Jaume és mestre industrial, i els dos, en quant la professió els deixa temps lliure, ja són aquí, a «reposar», no parant un moment, que per això són ferms i ben plantats, i la finca és ben explotada. La major part és sembrat i hort, regant de la «bassa de Can Falgar» amb la seva verneda, ben coneiguda al costat la carretera.

Junt a la tasca els deixem, que per anys puguin continuar el nom de la Casa!

Josep Claret

Els camps de blat envolten la casa

CADA ANY UN PERSONATGE

En
JOAN RIERA
I CARNER
«El Serra»

Un home per tots conegut és «El Serra». M'ha semblat doncs un bon candidat perquè se'l recordi com a figura popular en el nostre poble.

Per a fer-li una entrevista, que seria més aviat una xerrada, em presento a Can Serra un diumenge al matí. Després de saludar-nos, molt cofoi em fa saber que fa poques hores que ha estat besavi del tercer besnét, és una nena que es diu Marta.

A continuació m'explica que no té gaire memòria i que així, de cop, no sabrà què dir.

No us ho creieu pas! La conversa ha estat llarga i amb precisió i claredat.

Em fa entrar, tot preguntant-me si he esmorzat. En dir-li que sí, fa posar dos cafès sobre la taula i una ampolla de conyac.

—El nom complert?

—Joan Riera i Carner.

—Parlem de la vostra família?

—Els meus pares es deien Tomas Riera i Maria Carner, jo era el gran de set germans: Ton, Carmeta, Isidre, Pep, Antònia i «Alejandro». Vaig néixer a «Can Petitó», ara en diuen a «Cà la Lola», on vaig viure-hi fins als 7 anys. De llavors ençà visc a Can Serra. Aquí em vaig casar, l'any 23, amb la Josepa.

—Quants anys teniu?

—El 24 de maig vaig complir 80 anys.

—Vàreu anar a l'escola?

—A la pràctica puc dir que no hi vaig anar mai, feia falta a casa.

—Parlem de la vostra infantesa?

—A l'escola ja he dit que no vaig anar-hi. Als 10 anys ja vaig anar a treballar de sagal a la carretera de Parets a Bigues; la meva feina era portar l'airega als treballadors i recollir els «llossos» per portar-los a cal ferrer (llavors era a «La Ferreria»). A la carretera hi havien 5 brigades que treballaven a pic i pala, i per anar d'una a l'altra hi nava amb un burro. També tenia per feina, accompanyar al «llistero», que pujava a pagar cada 15 dies al personal, i portar-li la maleta. Per fer aquest treball cobrava 2 ptes. diàries. Un dia vaig fer notar al «llistero» que em semblava poc, ja que el cuidar l'ase allargava la jornada de treball i, a la quinzena següent, va pagar-me a deu rals.

La feina següent va ser portar la llet de dues vaques que tenien a Can Barbany, cap a Caldes. Tant si plovia com no, a les 6 del matí l'entregava a una lleteria de Caldes (la revenedora era la «Quima del Pascol»).

—Anàveu sol cap a Caldes?

—Molts dies trobava l'avia de Can Bonapartra que anava a vendre bolets, la caça, etc. i ens fèiem companyia.

—Com la truginàveu?

—La llet la portava en unes ampolles grans posades dins un cistell. Com que feia de molt mal portar, van fer-me fer una mena de motxilla metàlica, en la qual hi cabien 12 litres.

—Altres treballs?

—Als 14 anys vaig començar a anar a bosc i a la temporada de la sega anava a segar. Ja gran, vaig ser cap de brigada d'una colla de segadors que havia passat de la vintena. Començàvem a segar aquí al Vallès i anàvem pujant fins a Sant Quirze de Safaja (fèiem 30 jornals).

Fent gavella al bosc és en el que he passat més hores de la vida. Durant 22 anys vaig portar la gavella al forn de Can Brustenga, que dirigia en Josep Comas de Can Rajoler

—I el matar porcs, quan va començar?

—Vaig posar-me a matar porcs als 37 anys, com ajudant del meu sogre, en Miquel Dalmau de Can Lluch de la Penya, ja que el seu fill va anar a fer el servei a l'Africa i ell sol no s'ho podia fer.

—El nom de la casa «Can Mataporcs», sabeu si guarda relació amb aquesta feina?

—És possible, però no ho sé.

—Sabeu el nombre aproximat de porcs que heu mort?

—No sé quants, però si els veiéssim dins el camp de futbol, segur que hi estarien ben atapeïts i que n'hi haurien de totes les mides.

—Recordeu alguna anècdota?

—Una vegada a «La Sala», en ple hivern, descarregant un porc del carro se'l va escapar i, empaitant-lo, entre la boira, la foscor i els nervis, vaig anar a parar dintre el rec de l'aigua, que em va arribar més amunt de cintura, això amb una glaçada que espantava. Com que tenia pressa per atendre els compromisos, el vaig matar, socarrar i obrir sense canviar-me la roba. Això que els de «La Sala» em pregaven que ho fes.

El porc més gros que he mort va ser un berro que va pesar 330 kg. (la casa no la citem per evitar mals entesos).

Una vegada, era vigília, vaig sortir a les dues de la nit i vaig anar a matar un porc a Can Roig, dos a Rosàs, un a Can Vendrell, un a Can Toio de Llissà, un a Can Fígues, un a Can Parellada de l'Ametlla i un a Can Costa. Sempre a cavall de les espardenyes.

El Pepet de Can Turell (el carter) i jo, recorriem tots els camins del poble, amb la diferència que jo els feia gairebé sempre de nit.

—Quan i com va començar el fer menjars a Can Serra?

—Durant la guerra i després, vaig dedicar-me a comprar i vendre avellanes i, amb la gent que tractava, ens reuníem el diumenge a la tarda i fèiem alguna berenada. Això es va anar ampliant fins arribar al d'ara.

—Amb 80 anys, segur que heu viscut molts canvis en el poble?

—La gent abans tenia més respecte, la paraula era com un document. Ara també hi ha bona gent —afegeix.

El jovent es divertia més, reia més, ballàvem amb pianola a Can Mestret. Es ballaven les gitanes. També vàrem ballar «Ball de bastons».

Un any per la Festa Major (jo tenia uns 20 anys) varen muntar tres envelats, un a la feixa de Can Colom, un altra a la bassa de Can Genís i un altre a l'alzinar de Can Burguès.

— — —

Sap greu haver d'interrompre el diàleg, ja que dóna gust escoltar un home que, amb tanta illusió, reviu el nostre poble. Però no podem estendre'ns més, i donem per acabada la xerrada esperant que, per molts, serà reviure fets passats i que, per altres, serà una mica de visió d'un passat no massa llunyà.

Gràcies.

Jaume Valls

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

NACIMIENTOS HABIDOS DESDE 1.º DE JULIO DE 1975 HASTA 30 DE JUNIO DE 1976

Francisco Poma Pineda, hijo de José y Dolores, 3 julio 1975
Santiago Espel Jiménez, hijo de Pedro y María, 22 julio 1975
Ana Muñoz Cánovas, hija de Modesto y Salvador, 3 agosto 1975
Montserrat Rosás Valls, hija de Saturnino y Rosa, 26 agosto 1975
David Codina Blasco, hijo de Pedro y Rosa, 5 septiembre 1975
Mónica Maya Rosás, hija de Angel y M.^a del Carmen, 8 septiembre 1975
Laura Molins Matamala, hija de Luis y Mercedes, 2 octubre 1975
María Carmen Badía Puig, hija de Jorge y Francisca, 12 octubre 1975
Juan Bassa Artés, hijo de Juan y Catalina, 28 octubre 1975
Yolanda Alvarez Herraiz, hija de Pedro y Pilar, 29 octubre 1975
Pedro Barnils Ferris, hijo de Pedro y María, 29 octubre 1975
Teresa Tarabal Carol, hija de Joaquín y Carmen, 13 diciembre 1975
Sarabel Moré Escapa, hija de Luis y Joaquina, 18 diciembre 1975
David Gubern López, hijo de José y María Carmen, 24 diciembre 1975
Jorge Solé Gil, hijo de Juan y María Lourdes, 1 enero 1976
José Bonet Royo, hijo de José y Joaquina, 12 enero 1976
Ana Brustenga Barbany, hija de José y María Dolores, 12 enero 1976
Isidro Moliner Ballesteros, hijo de Ricadro y Pilar, 25 febrero 1976
Ana Estrany Nateras, hija de José y Cristina, 30 abril 1976
Oscar Porcar Maspons, hijo de Eusebio y María Angeles, 10 junio 1976

Total: 20 nacimientos

MATRIMONIOS EN EL MISMO PERIODO

Antonio Smith Casado con María Grau Mompart, 12 julio 1975
Luis Barnils Corcera con María Vizcaíno López, 26 julio 1975
Manuel Godeo Navarro con María Teresa Artés Xicola, 12 agosto 1975
Jorge Brichs Torelló con María Cristina Vilar Turró, 13 marzo 1976
Fco. Xavier Carbonell Margenat con M.ª Mercedes Amela Casals, 11 abril 1976
Sebastián Uñó Flaqué con Josefa Villalba Corcera, 12 junio 1976

Total: 6 matrimonios

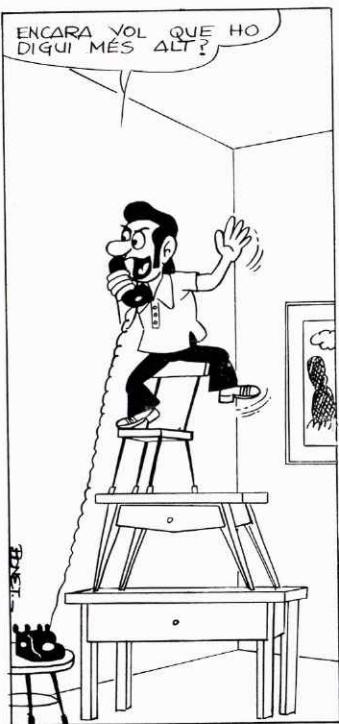
DEFUNCIONES EN EL MISMO PERIODO

4- 6-75 José Sampera Planas, Casa Sampera, 81 años
24- 8-75 Francisca García Farré, Berga, 22, 2.º-1.º, 94 años
28- 8-75 Josefa Dantí Puigdoménech, Can Pineda, 88 años
13-11-75 Isidro Artés Boveda, Paradís Park, 51 años
5-12-75 Montserrat Rosás Solé, Casa Sabaté, 92 años
24-12-75 José Roura Barbany, Can Roura, 77 años
15- 1-76 María Parera Ponsa, Caes Teixidor, 89 años
22- 1-76 Mercedes Uñó Torras, Can Roig dels Pins, 70 años
8- 3-76 Magdalena Cusco Sala, Can Naps, 86 años
9- 3-76 Antonio Estrada Picazo, c/. Barcelona, 26 años
19- 4-76 Isidro Bonet Sampera, Casa Lluiset, 85 años
19- 4-76 Antonio Gómez Medina, Virgen Remedios, 5, 4.º, 82 años
30- 4-76 Felipe Moreno Pizarro, Sta. Eulalia Rna., 65 años
22- 6-76 Dolores Molins Bassa, Casa Sampera, 78 años

Total: 14 defunciones

HUMOR per ESCOBAR

HUMOR
per BONET

**Guía
Comercial
e
Industrial**

S. Barri

TRANSPORTES DE MATERIAL PARA LA CONSTRUCCION

Edificio «Cataluña», 3.º 2.^a

Carretera de Barcelona

SANTA EULALIA DE RONSANA

Farmàcia
S. Galceran

SANTA EULÀLIA DE RONSANA

Plaça Ajuntament, 2 - Tel. 502

H E R R E R I A de

Miguel

Barbany

Teléfono 48

SANTA EULALIA DE RONSANA

Paradís Park

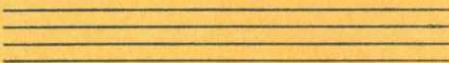
RESTAURANT TÍPIC

Camí Serra Granada - Tel. 103

SANTA EULALIA DE RONSANA

Ladrillos

P E I R O T E N

de Fco. Girbau

COMERCIANTE EN TODA CLASE DE
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION
TRABAJOS DE REBAJES Y CIMIENTOS

Agente Oficial de ROCALLA

**Virgen del Remedio, 2
El Rieral**

**Teléfono 82 y 278
SANTA EULALIA DE RONSANA**

RESTAURANTS

La Vall i Can Farell

Especialitat en carns a la brasa

Camp de futbol

BATEIGS - PRIMERES COMUNIONS

CASAMENTS I BANQUETS

Fàcil aparcament - Espaiós parc infantil - Obert tot l'any

Km. 3'500 i 5'500 de la carretera de Caldes a Granollers

Telèfons 87 - 218

SANTA EULÀLIA DE RONSANA

TIENDA DE COMESTIBLES

Supermercado YOLANDA

Carretera de Caldas

Urbanización «Els Lladoners»

SANTA EULALIA DE RONSANA

CONSTRUCCIONES

Pablo Giménez

EL RIERAL

Pisos La Sala, 3.º - 2.^a

Teléfono 514

SANTA EULALIA DE RONSANA

MATEO DANTI

CONTRATISTA DE OBRAS

(CASA MATEO)

Teléfono 271

SANTA EULALIA DE RONSANA

PELUQUERIA DE CABALLEROS

Casa Vila

- Alpargatería y Mercería
- Objetos regalo y Escritorio
- Locutorio público

Teléfono 544

SANTA EULALIA DE RONSANA

MERENDEROS - BAR - ULTRAMARINOS

P A T R O

BEBIDAS DE TODAS CLASES Y HELADOS
ESPECIALIDAD EN «CONILL AMB ALL I OLI»

BRAONS (PARRILLA)

POLLOS A L'AST Y PAELLAS

Teléfono 72

Calle San Cristóbal - El Rieral

SANTA EULALIA DE RONSANA

TOCINERIA - CARNICERIA - COMESTIBLES

José Flaqué Galobart

SERVICIO DE TAXI

El Rieral - Tel. 56

SANTA EULALIA DE RONSANA

COMESTIBLES Y CARNES

COMERCIO DE PIENSOS Y PATATAS

Tienda Nueva de Pedro Tura

Teléfono 37

SANTA EULALIA DE RONSANA

COLOCACION DE PAPELES PINTADOS

ROTULOS E IMITACIONES

PINTOR INDUSTRIAL

Jaime Iglesias

Ctra. de La Sagrera

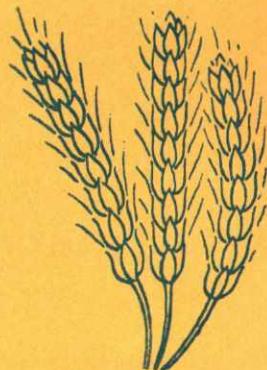
Teléfono 504

SANTA EULALIA DE RONSANA

FORN DE PA

sant antoni

de JAUME REIG

Telèfon 55 - El Rieral

SANTA EULALIA DE RONSANA

PELUQUERIA DE SEÑORAS

Casa
Montes

La Sagrera

Teléfono 423

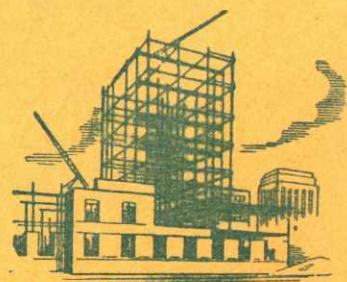
STA. EULALIA DE RONSANA

CONTRATISTA DE OBRAS

*Alfonso
Nateras*

EL RIERAL - Tel. 539

CASA NATERAS
SANTA EULALIA DE RONSANA

Urbanización «Can Torras»

PINTURA DECORATIVA

COLOCACION DE PAPELES

ROTULOS

PINTOR MARTI

D r o g u e r í a

M a r t í

VENTA DE PAPELES PINTADOS, PINTURAS

Y ARTICULOS DE LIMPIEZA

La Sagrera - Teléfono 88

SANTA EULALIA DE RONSANA

Taller Electromecánico

Bobinaje de motores - Cargas de Batería

Instalación Eléctrica del Automóvil y Reparación de Lavadoras

Representante y montador de radios de Automóvil
para todas las marcas de coches

Juan Vilaró

Representante y venta de motos de todas marcas
y motocultores «SOLO»

Frente a la Sala) - El Rieral
SANTA EULALIA DE RONSANA

CERRAJERO

F. Franch

Teléfono 5

SANTA EULALIA DE RONSANA

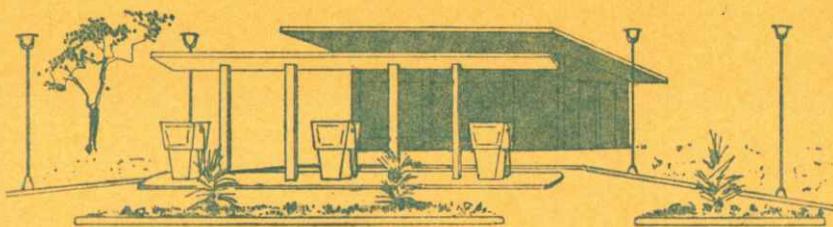
BANCA|CATALANA

Voluntat de Renovació i Servei

Santa Eulalia, S.A.

Estación Servicio

N.º 7423

SANTA EULALIA DE RONSANA - Teléfono 70

Taller de reparaciones de Automóviles

Teléfono 260

Snack-Bar Restaurante Santa Eulalia

Carretera de Barcelona
Teléfono 259

SANTA EULALIA DE RONSANA

MERCERIA - PERFUMERIA - GENEROS DE PUNTO

PAPELERIA - PERIODICOS - JUGUETES

G E M A

Plaza Ayuntamiento, 3

Tel. 870 36 54 - 50 420

SANTA EULALIA DE RONSANA

CONSTRUCCIONES

B A R N I L S

CASA BARNILS

TELEFONO 100

SANTA EULALIA DE RONSANA

MERCERIA - TEIXITS - OBJECTES PER A REGAL

Casa Elies

Pl. de l'Església

Telèfon 297

SANTA EULÀLIA DE RONSANA

CONSTRUCTOR D'OBRES

**Antoni
Gran Raga**

Urbanització «Els Ametllers»

Piscines, 1 - Telèfon 279

SANTA EULÀLIA DE RONSANA

ELECTRICIDAD

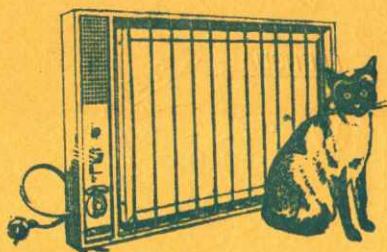
Isidro Casals

Exposición y venta de toda clase de electrodomésticos

LISTAS DE BODA

Baterías cocina - Vajillas - Cocinas - Neveras

Estufas - Lavadoras superautomáticas

Vendedor oficial de

sol-Thermic sa

CALEFACCION ELECTRICA

Teléfono 45
El Rieral
SANTA EULALIA DE RONSANA

Esther Masagué

ES COMPLAU EN COMUNICAR-VOS QUE OFEREIX
ELS SEUS SERVEIS DE BELLESA FACIAL,
DEPILACIÓ I ESTÈTICA CORPORAL.

La Verneda - Tel. 13

SANTA EULÀLIA DE RONSANA

TOCINERIA CARNICERIA

Vilardebo'
(CASA PUJADAS)

EMBUTIDOS
DE
PAYES

FUET

BUTIFARRA
CROA

SALSITXES

BULL

LLENGUA

FUET

C/Serra Granada - STA. EULALIA DE RONSANA

PELUQUERIA
DE SEÑORAS

Maria Uñó

.....

Calle Virgen del Pilar
SANTA EULALIA DE RONSANA

ANTONI AIXELA

Elèctrica Ronçana

INSTAL.LACIONS D'AIGUA I ELECTRICITAT

INDUSTRIALS I DOMÈSTIQUES

IL.LUMINACIÓ DE JARDINS I PISCINES

Casa Careta (El Rieral)

Telèfon 66

SANTA EULALIA DE RONSANA

COVASA

CONSTRUCCIONES DEL VALLES, S. A.

ALMACEN DE VENTAS

al servicio de la construcción

VENTA DE PARCELAS

URBANIZACIONES

Movimientos de tierras

Eplotación de áridos - Tel. 246

HOPRESA

Hormigones prefabricados

Tel. 101

Teléfono 52

Carretera de Barcelona

SANTA EULALIA DE RONSANA

TOCINERIA
CARNICERIA
COMESTIBLES
FRUTAS

ESPECIALIDAD EN EMBUTIDOS

JOSE BASSA

Pza. J. Maragall, s/n · Tel. 50

SIA. EULALIA DE RONSA

(La Sagrera)

GESTORIA

Anselmo Clavé, 49
GRANOLLERS

AUTO-ESCUELA

Agustín Viñamata, 3, 3.º - 3.º
GRANOLLERS

GARCIA

En Santa Eulalia de Ronsana: Plaza Ayuntamiento

Para encargos en **CASA VILA**

Representante:

JUAN ESPUÑA

SANTA EULALIA DE RONSANA

LA SALA

Bar

Alimentación

Miguel Maspons

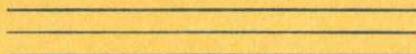
Tels. 241 - 270

SANTA EULALIA DE RONSANA

El Rieral

FONDA

Cal Mastret

Teléfono 64

SANTA EULALIA DE RONSANA

PELUQUERIA FEMENINA

Montse

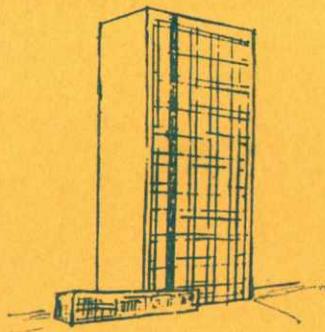

Plaza del Ayuntamiento

SANTA EULALIA DE RONSANA

AVANZADA
COSTURA
COSTURA
ENFERMERIA
ENFERMERIA

Construcciones MOLINS, S.A.

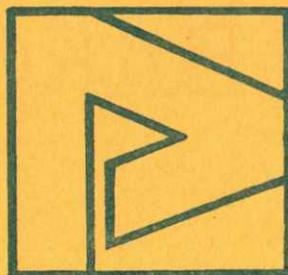
Calle Pi Gros - «Urb. Bosc del Forn»
Tels. 286 - 285 - 524 Tel. Oficina 244
SANTA EULALIA DE RONSANA

Suministros Cladellas

Carretera Sant Feliu s/n. ☎ 870 36 50 - Ext. 503
SANTA EULALIA DE RONSANA
Barcelona

Venta al mayor de: ARTICULOS PLAYA
PESCA SUBMARINA ● DEPORTES
JUGUETERIA EN GENERAL

BANCO POPULAR ESPAÑOL

Alcanar	Lleida - 3 ag. urbanes
Alcarràs	Lloret de Mar
Amer	Manresa
Amposta	Mataró - 1 ag. urbana
Badalona - 1 ag. urbana	Montornès
Barcelona - 16 ag. urbanes	Olot
Balaguer	Puigcerdà
Berga	Ripoll
Cardedeu	Roquetes
Castelló d'Ampúries	Roses
Cassà de la Selva	Sant Baudili de Llobregat
Castell - Platja d'Aro	Sant Hilari Sacalm
Cornellà	Sant Vicens de Castellet
Figuères	Santa Coloma de Gramanet
Girona	Tàrrega
Granollers	Tordera
Hospitalet de Llobregat	Torelló
Igualada	Tortosa
L'Armentera	Vic
La Jonquera	Vilanova del Camí

**Organització Regionalitzada
a Catalunya, a tò
amb les exigències
de la nostra economia**

Transportes

BARO - BONET

BARCELONA:

C/. Pallars, 129 - Tel. 300 18 34

Ali-Bey, 51 - Tel. 225 69 36

SANTA EULALIA DE RONSANA

Teléfono número 526

CARPINTERIA MECANICA

Andrés Torner

El Rieral - Teléfono 23

SANTA EULALIA DE RONSANA

VENTA DE TODA CLASE DE PRODUCTOS ALIMENTICIOS

J. Ciurans

Casa COSTA

Barrio «El Serrat»

Teléfono 267

SANTA EULALIA DE RONSANA

PELUQUERIA DE SEÑORAS

**Dolores
Bassa**

Casa Corder - El Rieral - Teléfono 90
SANTA EULALIA DE RONSANA

BONNEMAISSON

SEGUROS GENERALES

ADMINISTRACION DE FINCAS

C/. San Juan Bosco, s/n.

Avda. Victoria, 8

STA. EULALIA DE RONSANA

GRANOLLERS

COLMADO - BODEGA

M. MARTINEZ

RESTAURANTE - DEPORTES

Tel. 441

«Font de Sant Joan»

SANTA EULALIA DE RONSANA

PISCINAS

SANTA EULALIA

- EFICAZ INSTALACION DEPURADORA
- AMPLIO «SOLARIUM»
- SERVICIO DE «SNACK-BAR»
- PISTA DE BAILE

JUAN MONTOYA

En Urbanización «Els Ametllers»

Teléfono 511

SANTA EULALIA DE RONSANA

PELUQUERIA
DE SEÑORAS

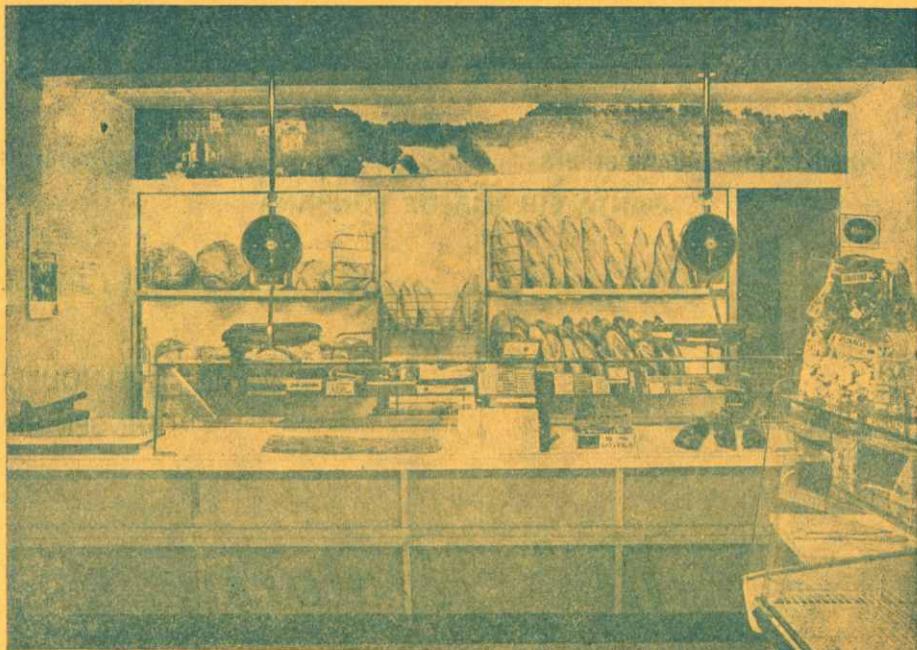
M.ª Dolors

C/. Verge del Remei, s/n. - Bloc A, 1.er, 2.^a

SANTA EULALIA DE RONSANA

FORN DE PA - PASTISSERIA

Santa Eulàlia

C/. Oliveras, s/n. - La Sagrera

Carretera, s/n - Telèfon 870 36 50 - 54

SANTA EULÀLIA DE RONSANA

TIENDA DE COMESTIBLES - FRUTAS Y VERDURAS
POLLERIA Y HUEVERIA - BEBIDAS Y HELADOS

Casa Lola

VDA. de PEDRO ROURA

La Sagrera - Tel. 277

SANTA EULALIA DE RONSANA

TIENDA DE COMESTIBLES

CARNICERIA Y TOCINERIA

SOLE

Pollos a l'ast - Helados

Calle Virgen del Remedio (Pisos Torras) - Tel. 320 (El Rieral)

SANTA EULALIA DE RONSANA

R E S E R V A D O

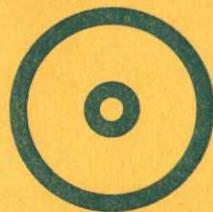
Pedro Vizcaíno

TRANSPORTES GENERALES

PISOS CAFETIN - LETRA D

SANTA EULALIA DE RONSANA

Germans BAU

TREBALLS DE FUSTERIA

Taller: Can Tabaquet - Particular: Carrer Verge del Remei

SANTA EULALIA DE RONSANA

CARPINTERIA METALICA EN

HIERRO Y ALUMINIO

Puertas enrollables y basculantes

J o m i

de JOSE TORRELLAS

C. San José, s/n.

Teléfono 870 36 50 (Ext. 200 - 293)

SANTA EULALIA DE RONSANA

CONSTRUCTOR DE OBRAS

Joaquín Turell

CASA PEPET TURELL

(Barrio La Sagrera) - Tel. 452

SANTA EULALIA DE RONSANA

- PROFESORA CORTE Y CONFECCION

Angelina Gabernet

- ADMITE CHICAS DE 3 A 9 DE LA TARDE

Edificio Cataluña - Atico, 2.º

SANTA EULALIA DE RONSANA

Ferretería POMA

TRANSPORTES GENERALES

CON GRUA Y VOLQUETE

Carretera de Barcelona (Casa Poma) - ☎ 24

SANTA EULALIA DE RONSANA

TIENDA DE COMESTIBLES - TOCINERIA
CARNICERIA - POLLERIA - POLLOS A L'AST

Antonio Gubern

Almacén de piensos, granos, harinas y forrajes

Frutas - Vinos - Insecticidas

PRECIOS ECONOMICOS

Casa Maranges - Tel. 49

SANTA EULALIA DE RONSANA

Peruqueria de Caballeros

GRAN SURTIDO EN CALZADOS

OBJETOS REGALO Y PERFUMERIA

S. SALVADÓ

El Rieral

SANTA EULALIA DE RONSANA

EDICIONES ■ FOLLETOS ■ CATALOGOS

PROSPECTOS ■ IMPRESOS EN GENERAL

Teléfono 28 - San Juan Bosco, s/n.

SANTA EULALIA DE RONSANA

ÉS L'HORA DE FER NÚMEROS I DE FER-LOS BEN FETS...

ÉS L'HORA DE SAPIGUER QUE

PIENSOS **NUTREX**

AJUDA A FER MÉS RENDABLE LA VOSTRA EXPLOTACIÓ RAMADERA

Representant a Santa Eulàlia de Ronsana

JOAN BONET

Telèfon 21

COMESTIBLES Y CARNICERIA

Rosa Comas

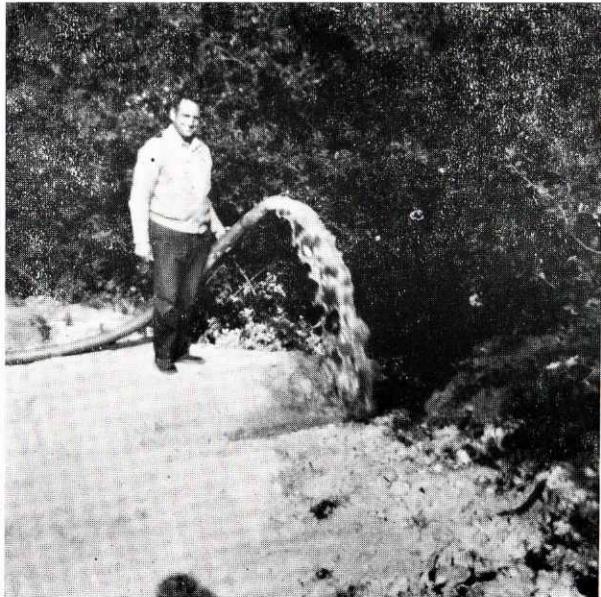

Plaza del Ayuntamiento

SANTA EULALIA DE RONSANA

José Creus Pou

RADIESTESISTA

Virgen de los Remedios, bloque A - 1.º - 1.º

Teléfono 240

SANTA EULALIA DE RONSANA

P E S C A D E R I A

Sta. Eulalia

PESCADOS, MARISCOS FRESCOS Y CONGELADOS

RECEPCION DIARIA

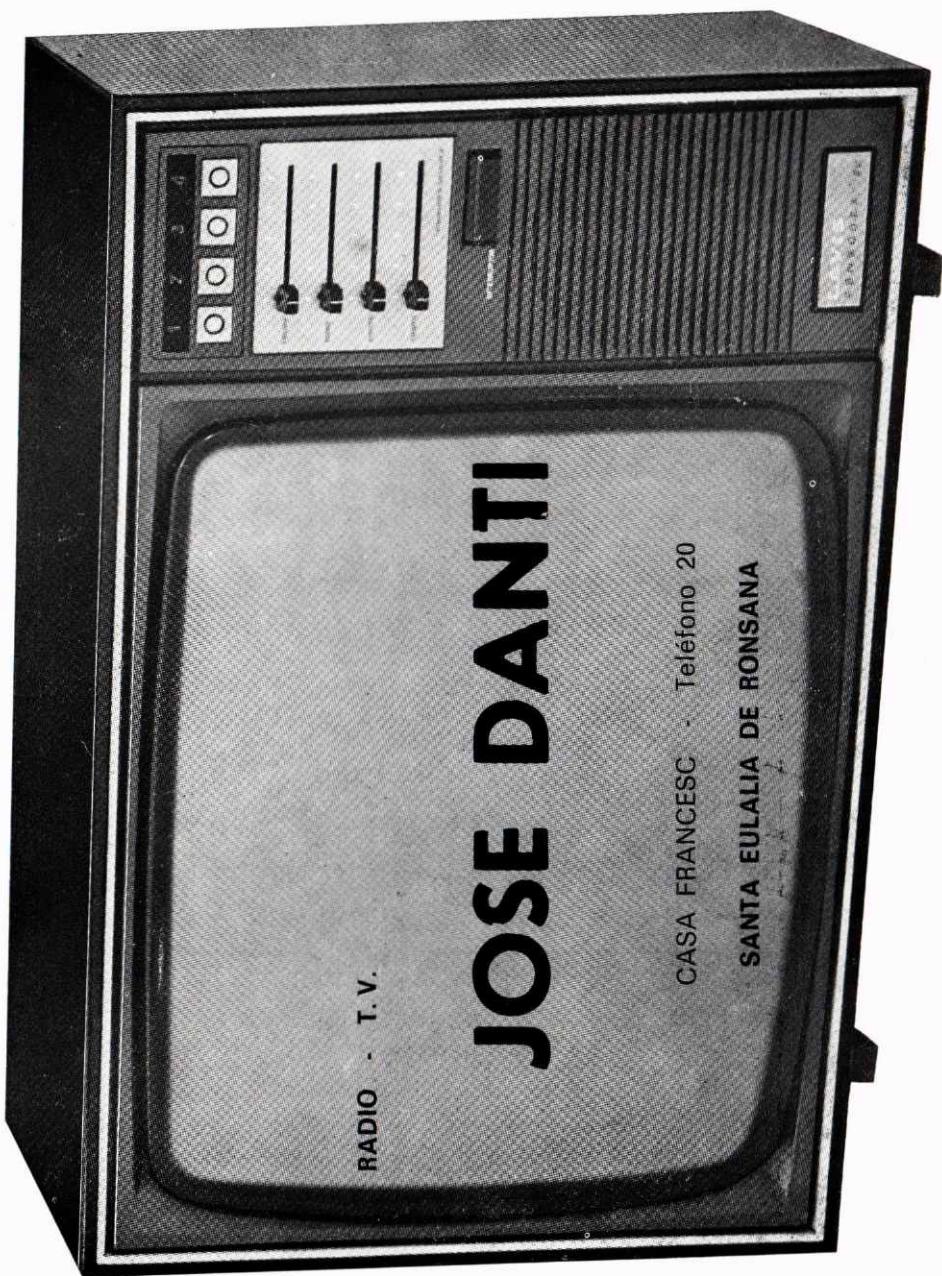
ESPECIALIDAD EN LANGOSTAS VIVAS

Viveros propios

SANTA EULALIA: Pl. Ayuntamiento, 4 (tienda)

BARCELONA: Mercado Porvenir —235—

RADIO - T.V.

JOSE DANTI

CASA FRANCESC - Teléfono 20

SANTA EULALIA DE RONSANA

Piscinas

«Can Juli»

SERVICIO DE BAR

«Urbanización Can Juli»

SANTA EULALIA DE RONSANA

CAJA DE AHORROS PROVINCIAL DE BARCELONA

AHORRO Y CUENTAS CORRIENTES • PAGO DE RECIBOS Y
LETRES • CHEQUES Y ORDENES • PRESTAMOS CON
AMORTIZACION A MEDIO Y LARGO PLAZO • PRESTAMOS SIN
AVALISTAS • MONEDA Y SERVICIOS EXTRANJERO • VALORES,
CAJAS EN ALQUILER Y CAMARA ACORAZADA
• PRESTACIONES Y RECAUDACIONES • PROMOCION
DE VIVIENDAS PARA SUS IMPOSITORES

«Puertas abiertas al progreso individual y colectivo»

Oficina en STA. EULALIA DE RONSANA,

Ctra. de Barcelona, s/n.

PUBLICACION
PATROCINADA
POR EL MGFO.
AYUNTAMIENTO